KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 908 Acc. No. 14207

Author... മാനുവൽ ഗുണ്ടർട്ട്

Title. വിജ്ഞാനചൈതന്യവും സിയുടെ ജീവചരിത്രം

വിശുദ്ധ

ബൊനിഫാസി

യുടെ ജീവചരിത്ര

സംക്ഷേപം.

M08
Mon-V

14207.

മെത്രാനും രക്തസാക്ഷിയുമായ

വിശുദ്ധ

ബൊനിഫാസി

യുടെ ജീവചരിത്ര

സംക്ഷേപം.

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു്.

ശ്രേഷ്ഠാനുവാദപ്രകാരം

മാന്നാനത്തു്

സി. യെസ്. സി. ആശ്രമാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ

അച്ചടിച്ചതു്.

1950.

Reimprimatur

Mgr. Jacob Kallarakal
Vicar Capitular.

Changanacherry,
8—2—1950.

Changanacherry.

മുഖവുര.

പ്രമാണങ്ങളുടെ വഴി ദീർഘവും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടേതു ഹ്രസ്വവും ഫലപ്രദവുമാകുന്നു.

Longum iter per precepta
Breve et efficax pet exempla

എന്നാണല്ലൊ ആപ്തവാക്യം. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ വൈശിഷ്ട്യം ഇതിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. അവർ പ്രമാണങ്ങളേ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾകൊണ്ടു വിശദമാക്കി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു. തൻമൂലം അവയുടെ അനുസരണം സുഗമവും, ഫലപ്രദവുമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രമാണങ്ങളുടെ അനുസരണംകൊണ്ടു സ്വയമേ വിശുദ്ധീകരിക്കയും വേദപ്രചാരണോദ്യമങ്ങൾ മൂലം അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ തിരുസഭയിലേക്കു് ആനയിക്കയും ചെയ്ത വി. ബൊനിഫാസിയുടെ ജീവചരിത്രമാണു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തുമതേതരന്മാരെയും ക്രിസ്തുമതാനുയായികളായ ഭിന്നമതക്കാരെയും സത്യസഭയിലേക്കു ആനയിക്കേണ്ടതിനു കേരളീയ കത്തോലിക്കരായ നാമേവരും നിസ്തുലപരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈയവസരത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജീവചരിത്രപാരായണം നമ്മുടെ സ്വന്ത വിശുദ്ധീകരണത്തിനു വിലയേറിയ ഒരു സഹായമായിത്തീരുന്നതിനും പുറമെ, വേദപ്രചാരണോദ്യമങ്ങളിൽ നമ്മെ മേൽക്കുമേൽ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും, ഏതു വിഷമതകളോടും എതിർക്കുന്നതിനു ഈ വിശുദ്ധന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം നമ്മെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ലെന്നു ന്യായപൂർവ്വം നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം.

ഈ പ്രത്യാശയാണ് വി. ബൊനിഫാസിയുടെ ജീവചരിത്രം കേരളീയ കത്തോലിക്കരുടെ അറിവിനായി ഉപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനിടയാക്കിത്തീർത്തത്. ഇത് സാധിതമായിത്തീരട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ജീവചരിത്രം ബഹുജനങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യത്തിനായി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

മെത്രാനും രക്ഷസാക്ഷിയുമായ

വി. ബൊനിഫാസി.

I.

ബാല്യവും യൌവനവും.

ജർമ്മനിയുടെ അപ്പോസ്തലനെന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഇന്ന് ലോകത്തിനു സുപരിചിതനും സുപ്രസിദ്ധ പ്രേഷിതനും നല്ല വാഗ്മിയും എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ തിരുസഭാ പരിപോഷകനും മാതൃകാമെത്രാനുമായ വി. ബൊനിഫാസി ക്രിസ്താബ്ദം സുവ്യം-ാമാണ്ടിൽ കുലീനരായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള ഡിവാൺഷയറിൽ ഭൂജാതനായി. ആംഗലഭൂമാതാവിന്റെ ഉത്തമസന്താനമായ ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ജന്മഭൂമി സ്കോട്ട്ലണ്ടാണെന്നു തദ്ദേശവാസികളും അതല്ല അയർലണ്ടാണ് എന്ന് ഐറിഷ്കാരും അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ചില ചരിത്രകാരന്മാരും ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെന്നില്ല. എങ്കിലും ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ്കാരൻ തന്നെ എന്നതിലേക്ക് അഭേദ്യങ്ങളായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്.

കുലീനനും കുശാഗ്രബുദ്ധിയുമായിരുന്ന നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ വിൻഫ്രിഡ് അഥവാ വിൽഫ്രിഡ് എന്ന നാമത്താലാണ് ബാല്യത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ബാലന്റെ അപാരമായ ദൈവഭക്തിയും പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ കായ്ശേഷിയും മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് അളവറ്റോരു പരമായ സുഖത്തെ നൽകി. നാലു പേർക്കൊപ്പം സുഖ

ത്തോട്ടും മാനത്തോട്ടുംകൂടി ജീവിതം കഴിക്കുന്നതിനു ഉപ
യുക്തമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജോലിയിൽ ചെറുപ്പത്തിൽ
തന്നെ സ്വപുത്രനെ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു
പിതാവിന്റെ നിശ്ചയം. എന്നാൽ വിൻഫ്രിഡ് വീ
രനായ ഒരു യോദ്ധാവായിട്ടോ വ്യത്കനായ ഒരു വ്യാ
പാരിയായിട്ടോ തീരുന്നതിനല്ല ദൈവം തിരുമനസ്സായ
ത്. രാജാധിരാജാവായ മ്ശീഹാ തനിക്കുവേണ്ടി ധീ
രധീരം പോരാടുന്നതിനും തന്റെ ജയപതാകയെ സ
ർവ്വോപരി ഉയർത്തുന്നതിനുമായി വിൻഫ്രിഡിനെ തന്റെ
സൈനികവകുപ്പിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. കോമളനായ ന
മ്മുടെ ബാലൻ ഈ ക്ഷണത്തെ സസന്തോഷം സ്വീകരി
ക്കയും ഈ ജോലി സുതൃർഹമാംവണ്ണം നിർവ്വഹിക്കയും
ചെയ്തു.

ബാല്യത്തിൽ തന്നെ സന്ന്യാസജീവിതത്തിലേക്കാ
ണ് നമ്മുടെ പുണ്യബാലന്റെ ദൃഷ്ടി പുഷ്ടിയായി പ
തിഞ്ഞതു്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തന്റെ കുടുംബത്തെ
സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന തദ്ദേശീയരായ സന്ന്യാസ
വൈദികരോട് കൂട്ടിവളരെ പ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.
ഇവരുമായുണ്ടായ സംസർഗ്ഗം ബാലനെ പുണ്യവീഥി
യിലേക്കുതന്നെ നയിച്ചു. സന്ന്യാസികളുടെ സദുപദേശ
ത്തിൽനിന്നും മറ്റും തന്റെ ദൈവവിളി സന്ന്യാസാ
ന്തസ്സിലേയ്ക്കു തന്നെയാണെന്ന് വിൻഫ്രിഡ് പൂർണ്ണമാ
യി മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ ഉടനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു
സന്ന്യാസസഭയിൽ ചേരണമെന്ന് സുകൃതി നിശ്ചയിച്ചു.
എന്നാൽ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് തദ്വിഷയത്തി
ലുണ്ടായിരുന്ന വിസമ്മതം വിൻഫ്രിഡിന്റെ ഉദ്ദേശ
സാദ്ധ്യത്തിന് വലിയ പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു. കൊ
വേന്തയിൽ ചേരുന്നതിനു പുത്രനെ അനുവദിക്കയില്ലെ
ന്നു പിതാവു് ശാഠ്യം പിടിച്ചു. പക്ഷെ ദൈവശുശ്രൂ
ഷക്കായി തന്നെ കയ്യാളിക്കണമെന്നുള്ള പുത്രന്റെ ആ
ഗ്രഹം പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുതന്നെ വന്നു. സർവ്വപ്രധാ
നമായി ദൈവസഹായമപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പിതാവി

ന്റെ അനുവാദാനുക്രുല്യങ്ങൾക്കായി ബാലൻ ഭഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്യ തുടങ്ങി. നിർമ്മലമാനസനായ ഈ ബാലന്റെ അപേക്ഷയെ ദൈവം കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നില്ല. ഒരത്ഭുതത്താലെന്നപോലെ പിതാവിന്റെ മനസ്സ് തിരിഞ്ഞ് ആശ്രമത്തിൽ ചേരുന്നതിനു സകല അനുമതികളും നൽകി.

"ഇത്രധന്യത തികഞ്ഞുകാണ്മതി-
ല്ലത്രനൂനമൊരുസാവ്വഭൌമനിൽ
ചിത്തമാംവലിയവൈരികീഴമ-
ന്നത്തൽ തീർന്നയമിതന്നെ ഭാഗ്യവാൻ."

എന്നുള്ള തത്വത്തെ കേവലം ഒരു ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന ഈ വിശുദ്ധ ബാലൻ പിതാവിന്റെ അനുമതി കിട്ടിയ ക്ഷണം തന്നെ തന്റെ വാത്സല്യമാതാപിതാക്കന്മാരേയും ബന്ധുമിത്രാദികളേയും ഉപേക്ഷിച്ചു നാടും വീടും വെടിഞ്ഞ് സകല ഐഹികാഡംബരാഘോഷാദികളേയും ത്യജിച്ച്, 'എക്സ് മിനിസ്റ്റ'റിനു സമീപമുള്ള അസ്സ്കാൻ കാസ്സ്രേ എന്ന ആശ്രമത്തിലേക്കു യാത്രയായി. അവിടത്തെ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനായിരുന്ന വുൾഫാർഡച്ചന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ മൂന്നുകൊല്ലം കൊണ്ടു ശാസ്ത്രാഭ്യസനത്തിലും വിശിഷ്യ സുകൃതാഭ്യസനത്തിലും നമ്മുടെ യുവസന്യാസി നിപുണനായിത്തീർന്നു. പിന്നെ ഉദ്ദേശം ഏഴുവർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള വിഞ്ചെസ്റ്റർ, സതാംടൻ എന്നീ പട്ടണങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ന്യൂഷെല്യാ ആശ്രമത്തിലേക്കു ഇദ്ദേഹം സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടു. അവിടത്തെ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനായിരുന്ന വിൽബർട്ടിന്റെ കീഴിൽ ഉഗ്രമായ തപോജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ഇക്കാലത്തുതന്നെയാണു കലാവിദ്യകൾ അഭ്യസിച്ചിരുന്നതും. കാലവിളംബമെന്യേ ചരിത്രം, കാവ്യം, അലങ്കാരം ആദിയായ വിഷയങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു പട്ടവായിത്തീ

ർന്നു. ഇതിനിടകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിലും അ
സാമാന്യമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാതിരുന്നില്ല. പണ്ഡി
തനായ ഇട്ടേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗചാതുര്യം ഒന്നു വേ
റെതന്നെയായിരുന്നു. ഈ വാസനാവൈഭവത്തെ ത
നിക്കു കിട്ടിയ സ്വർണ്ണനാണയത്തെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചുമൂടി
സൂക്ഷിച്ചവനെപ്പോലെ ഇട്ടേഹം ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു
ഗോപനം ചെയ്യ സൂക്ഷിക്കയല്ലാ ചെയ്തത് എന്ന് നമു
ക്ക് പിന്നാലെ കാണാം.

കാലങ്ങൾ കുറെ കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി വിൻഫ്റി
ഡിന്റെ പ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിനുള്ള സുദിനം ആസന്നമാ
കയും വി. ബനഡിക്തോസിന്റെ സഭാചാരം അനുസരി
ച്ച് വ്രതവാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ഫ്രാ–ാ
മാണ്ടിടസ്സ് തന്റെ നൂറ–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഗ്രന്ഥപ്പട്ടം
സ്വീകരിക്കയുണ്ടായി. പ്രശസ്തമായ തന്റെ വൈദിക
ജീവിതത്തിൽ വിദ്വാനായ ഇട്ടേഹം ആദ്യമായി കയ്യേ
റ്റ ജോലി ആശ്രമത്തോടു ചേർന്നുള്ള വിദ്യാലയത്തി
ന്റെ മേൽനോട്ടമായിരുന്നു. ഈ ജോലി ഏറ്റം ഭംഗി
യായി ഇട്ടേഹം നിർവ്വഹിച്ചു. ഇതിനിടകൊണ്ട് ഇട്ടേഹ
ത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കേൾവി പരന്നുതുടങ്ങി. വൈദികമേ
ലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ളവർ വിൻഫ്റിഡിന്റെ പാ
ണ്ഡിത്യത്തേയും കാര്യശ്രേഷ്ഠിയേയുംപറ്റി ശ്ലാഘിച്ചു പറ
ഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ഭാസുരമായ ഒരു ഭാവിജീവിതത്തിനുള്ള
സകല ലക്ഷ്യങ്ങളും നമ്മുടെ യുവവൈദികനിൽ കാണ
പ്പെട്ടു. അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ ഏതെങ്കിലും ഉന്ന
തപദവിയിലേക്ക് ഇട്ടേഹം ഉയർത്തപ്പെടുമെന്ന് ജനതതി
ഏകകണ്ഠമായി ഘോഷിച്ചു.

II.

പ്രേഷിതപ്രയാണം.

സൃഷ്ടികളോടുള്ള വിപ്രതിപത്തിയാണ് സൃഷ്ടിതാവുമായുള്ള വേഴ്ചക്കു നിദാനമെന്നു നന്നായി ധരിച്ചിരുന്ന വിൻഫ്രിഡ് ഐഹിക ബഹുമാനാദികളെ തൃണവൽഗണിച്ചാണ് തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും വർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സ്വദേശത്തുതന്നെ പ്രശസ്തമായ ഒരു ഭാവി തന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വിൻഫ്രിഡിന്റെ ശ്രദ്ധ സർവ്വപ്രധാനമായി സത്യവേദം അറിയാതെ അന്ധകാരാബ്ധിയിൽ ആണ്ടുകിടന്ന ജർമ്മനിയുടെമേലാണ് പതിഞ്ഞതു്. അജ്ഞാനികളായ ജർമ്മൻ ജനതയുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച് അവരെ സത്യവേദത്തിലേക്കു നയിക്കണമെന്നു ഉറച്ചു് ഇദ്ദേഹം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനെ തന്റെ ആഗ്രഹം അറിയിച്ചു. പക്ഷേ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ ഈ അപേക്ഷയെ അത്ര ഗൗനിച്ചില്ല. സദുദ്യമങ്ങളിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാകുക സാധാരണമാണല്ലൊ.

"കലക്കവും ഭയവുമകറ്റി നിങ്ങൾപോയ്
ഫലംപെടുംപടി സുവിശേഷമോതുവിൻ"

(ശ്രീയേശുവിജയം)

എന്നുള്ള നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷനാഥന്റെ കല്പനയെ ശിരസാ വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിൻഫ്രിഡിന്റെ ഈ ഉദ്യമത്തിലും പ്രതിബന്ധമുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല.

എന്നാൽ ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങൾകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങുകയല്ല ചെയ്തതു്. പ്രത്യുത ശ്രേഷ്ഠനെ വീണ്ടും വീണ്ടും തന്റെ ആഗ്രഹം അറിയിച്ചുകൊണ്ട് നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുവന്നു. തുടരെത്തുടരെയുള്ള അപേക്ഷയുടെ ഫലമായി സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനുള്ള അനുമതികൾ ഇദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കയുണ്ടായി. ഉടൻതന്നെ പ

രാക്രമിയായ ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ജർമ്മനിയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഫ്രീസിയൻ ദ്വീപുകളിലേക്ക് അദ്ദേഹം കപ്പൽ കയറി. വില്ലിബ്രോഡ് മുതലായവരാൽ സത്യവേദം ആദേശങ്ങളിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് താൻ ആരംഭിക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്ന ജോലിക്ക് ഒരു പറ്റിയ സ്ഥലമായിരിക്കും ഫ്രീസിയൻ ദ്വീപുകൾ എന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് വിൻഫ്രിഡ് അവിടെ പ്രവേശിച്ചത്. പക്ഷേ രാജ്യസംബന്ധമായ ചില കുഴപ്പങ്ങൾ നിമിത്തം വേദപ്രസംഗം അസാദ്ധ്യമായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ ഇപ്രാവശ്യത്തോടെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങേണ്ടതായിട്ടാണു വന്നത്. ഇങ്ങനെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമോദ്യമം പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചു.

"തങ്കംജ്വലിക്കുമനലന്റെ നടുക്കനീരി—
പ്പങ്കംകാഞ്ഞു നിറമേറിവരുന്നപോലെ
അങ്കംനിജാശ്രിതജനത്തിനിതെന്നമട്ടാ—
തങ്കംകൊടുത്തു പരിശുദ്ധിവരുത്തുമീശൻ."

എന്നാണല്ലൊ വേദപുസ്തകം ഘോഷിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിനു ഈ പുണ്യധൈര്യകനോടുണ്ടായിരുന്ന വാത്സല്യാതിരേകം കൊണ്ടായിരിക്കാം ഏവംവിധമായ അനർത്ഥം വിൻഫ്രിഡിനു താൻ യാത്രയാക്കിയത്.

തിരിച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടിൽവന്നു താമസിക്കുമ്പോൾ ഏഴാമാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ താൻ വസിച്ചിരുന്ന ആശ്രമത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠൻ പരലോകപ്രാപ്തനാകയും തൽസ്ഥാനത്തേക്കു നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാനമാനാദികളിൽ സ്പൃഹയില്ലാതിരുന്ന വിൻഫ്രിഡിനെ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു അനല്പമായി ക്ലേശിപ്പിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ വീഞ്ചെസ്റ്ററിലെ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷനും തന്റെ ഉത്തമ സ്നേഹിതനുമായിരുന്ന ദാനിയേൽ മെത്രാന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട പരിശ്രമം ചെയ്കയും തൽഫലമായി സന്ന്യാസികൾ

വേറൊരാളെ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യു.

വിൻഫ്റിഡ് വീണ്ടും മാനസാന്തരവേലയ്ക്കുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി; ജോലിയാരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി റോമിൽപോയി ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി വേലചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട സകല അധികാരപത്രങ്ങളും പരിശു. പിതാവിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. ദാനിയേൽ മെത്രാൻ യൂറോപ്പിലുള്ള രാജാക്കന്മാർ, മെത്രാന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ മുതലായവർക്കും വിശിഷ്യ മാപ്പാപ്പാതിരുമേനിക്കും ഇദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ട എഴുത്തുകുത്തുകളെല്ലാം നേരത്തെ ചെയ്തു. ഫെബ്രുവരിമാസത്തോടുകൂടി ഇദ്ദേഹം റോമായിലെത്തി അന്നു തിരുസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന രണ്ടാമത്തെ ഗ്രിഗോരിയോസു മാപ്പാപ്പാ നമ്മുടെ പ്രേഷിതനെ സദയം സ്വീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യമത്തെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം, വേണ്ട പരിശോധനകൾ നടത്തിയശേഷം ഏപ്രിൽ ഇരുപതാംതീയതിയോടുകൂടി ജർമ്മനിയിലുള്ള അക്രൈസ്തവരോടു വേദം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള സകല അധികാരങ്ങളും നൽകി മാപ്പാപ്പാ ഇദ്ദേഹത്തെ ജർമ്മനിയിലേക്ക് അയച്ചു.

III.

പ്രേഷിതപ്രയാണം. (തുടർച്ച)

ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ചതിനാൽ സംതൃപ്തനായ നമ്മുടെ പുണ്യദേഹം താൻ മിഷ്യൻ ജോലിയാരംഭിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബവേറിയാ മുതലായ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് പ്രേഷിതപ്രയാണം ആരംഭിച്ചത്. താൻ സഞ്ചരിച്ച ദിക്കുകളിൽ അനേക സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങളേയും പള്ളികളേയും സന്ദർശിക്കുകയും സ

ത്യസഭ ആ ദേശങ്ങളിലെല്ലാം വർദ്ധമാനമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നുവെന്നുകണ്ട് സന്തോഷിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീട് താൻ വടക്കോട്ട് യാത്ര തുടർന്ന് തുറിഞ്ചിയാ മുതലായ ദേശങ്ങളെ സന്ദർശിക്കയുണ്ടായി. തദ്ദേശങ്ങളിൽ സത്യവേദം പ്രചരിച്ചിരുന്ന എങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതി കേവലം പരിതാപകരമായിത്തന്നെ കാണപ്പെട്ടു. വി. കില്ലിയാൻ കുറേമുമ്പ് അവിടെ ശക്തിമത്തായ വേദപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും പറയത്തക്ക യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലൊ. പുണ്യവാനായ കില്ലിയാൻ മനസ്സുതിരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗേട്ട്സ്ബർട്ട് എന്നൊരിടപ്രഭുവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ അവിവേകമായ ഭക്തിതീഷ്ണതയാൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം പലരേയും ക്രിസ്തുമതത്തിൽചേർത്തു. വിസമ്മതിച്ചവരെ പലപ്പോഴും അപമൃത്യുവിനധീനപ്പെടുത്തുകകൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ദുർന്നയത്താൽ ജനങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം സത്യവേദമുപേക്ഷിച്ച് വീണ്ടും പതിതമതാവലംബികളായിത്തീർന്നു. സത്യസഭയിൽ നിലനിന്നവർ തന്നെ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരും അവിശ്വാസികളുമായി കാണപ്പെട്ടു.

ഈ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിൽനിന്നും ഇവരെ വിമുക്തരാക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കണമെന്ന് പിൻഹ്റിഡ് നിശ്ചയിച്ചു. ആത്മാക്കളുടെ നിത്യരക്ഷയേപറ്റിയുള്ള ശുഷ്കാന്തി തദ്ദേശീയരായ വൈദികരിൽ സമുജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇദ്ദേഹം തീവ്രയത്നം ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഇതോടുകൂടിത്തന്നെ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസസത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങളോട് സ്വതസിദ്ധമായ വാക്ചാതുരിയോടുകൂടി ഉഗ്രമായി പ്രസംഗിച്ചു. ഈ വിധത്തിൽ ഒട്ടേറെ ജനങ്ങളെ മനസ്സുതിരിക്കുന്നതിനിദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും താൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ വിപുലമായ ഒരു മാനസാന്തരം അവിടെ ഉണ്ടായില്ല.

പിന്നീട് നമ്മുടെ പ്രേക്ഷിതൻ രാജാവായ ചാർളസ് മാർട്ടിനെ സുവിശേഷവേലയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പി

ക്കുന്നതിനായി അട്ടേഹത്തിന്റെ രാജധാനിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ട യാത്രാമദ്ധ്യേ ഫ്റീസ്ലാൻഡിലേ രാജാവായ റാഡ്ബോഡിന്റെ മരണവർത്തമാനത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കയും തൽക്ഷണം അവിടേയ്ക്കു ഗമിക്കയുംചെയ്തു അവിടെവച്ച് മെത്രാനും വയോവൃദ്ധനുമായ വി. വില്ലിബ്രോഡുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനിടയായി. ആ വിശുദ്ധന്റെ കീഴിൽ നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ ഉൽജ്ജസ്വലതയോടുകൂടി ഗംഭീരമായ വേദപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശം മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം താമസിച്ചു. ആഗതനായ വൈദികന്റെ വാക്കുധോരണിയാൽ തദ്ദേശീയരിൽ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ ഒരുണർവുണ്ടായി. റാഡ്ബോഡിന്റെ വേദത്തെരുക്കാലത്തു സത്യവേദമുപേക്ഷിച്ചിരുന്നവരിൽ പലരും കത്തോലിക്കാമതാവലംബികളായി. മാത്രമല്ല, അജ്ഞാനികളും സഹസ്രക്കണക്കിനു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിൻഫ്റിഡ് അജ്ഞാനനാടായിരുന്ന ഉത്തര ജർമ്മനിയിൽ മിശിഹായുടെ വിജയപതാകയെ ഉയർത്തി. രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ഒരുപോലെ വിൻഫ്റിഡിന്റെ പരിശ്രമത്തെ പ്രശംസിച്ചു. ഇട്ടേഹത്തിന്റെ കീർത്തി നാടെങ്ങും പരന്നു. വിൻഫ്റിഡാകട്ടെ ദൈവം തന്റെ മേൽചൊരിഞ്ഞ അനുഗ്രഹവർഷത്തിനു് ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്തുകൊണ്ട് താൻ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ ദൈവഭീതിയിൽ നിലനിറുത്തുന്നതിനും ഭക്തിയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ഉറ്റുശ്രമിച്ചു. മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയവരിൽ ഒട്ടുപേരെ വി. ബനഡിക്ടോസിന്റെ സഭാചാരപ്രകാരം സന്ന്യാസജീവിതം നയിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് പിന്നീടു നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ ഉദ്യമിച്ചതു്. ഇതും ശ്ലാഘാർഹമാംവണ്ണം ഇട്ടേഹം നിവൃത്തിച്ചു.

ഇട്ടേഹത്തിന്റെ അനുസ്യൂതമായ വിജയത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായ വി. വില്ലിബ്രോഡ് മെത്രാൻ വിൻഫ്റിഡിനെ തന്റെ സഹായ മെത്രാനും പിൻവാഴ്ച്ചക്കാരനുമായി നിയമിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ മാപ്പാ

പ്പാ, തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതാണ് തന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ കർത്തവ്യകർമ്മം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മെത്രാനായാൽ തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിന് തടസ്സമുണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞു കൊണ്ട് യൂടിക്കറിൽനിന്ന് ഉദ്ദേശം രണ്ടു നാഴിക ദൂരത്തുള്ള ടിയർ പട്ടണത്തിന് സമീപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സന്ന്യാസാശ്രമത്തിലേക്ക് ഇദ്ദേഹം പൊയ്കളഞ്ഞു. നോക്കുക! ലോകബഹുമാനങ്ങളോട് ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വെറുപ്പ്. മെത്രാനാക്കിയേക്കുമോ എന്നു ഭയന്ന് ഇതാ ഒളിച്ചോടുന്നു. ഐഹികൈശ്വര്യങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പു തന്നെയാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ പുണ്യസാമ്രാജ്യത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തിയത്.

ടിയർ പട്ടണത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ദേശം പതിനഞ്ചു വയസ്സുള്ള ഒരു പരിചാരകനോടുകൂടി വിൻഫ്രിഡ് പീണ്ടും തുറീഞ്ചിയായിലേക്കു പോയി. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനപതിയായ മാപ്പാപ്പായാൽ, താൻ ഏതൊരു ജോലിക്കു നിയുക്തനായിരുന്നുവോ ആ ജോലിതന്നെ അവിടെ പീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ സത്യവേദത്തിലേക്കു ചേർത്തു. അനന്തരം പുണ്യവാൻ ഹേസിയായിലേക്കുതിരിച്ചു. അവിടെയും നിരന്തരമായി വേലചെയ്തു നിരവധി ജനങ്ങളെ സത്യവേദത്തിൽ ചേർത്തു. താൻ മനസ്സുതിരിച്ചവരിൽ ധനവാന്മാരും പ്രമുഖന്മാരുമായിരുന്നവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സ്വദേശ വൈദികരുടെ ഉപയോഗാർത്ഥം ഹെസിയായുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തു് ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ ആശ്രമം ആ നാട്ടിലെ മിഷ്യൻസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഒരു കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളും ഇദ്ദേഹം തന്നെ ചെയ്തു. തദ്ദേശീയരായ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനസ്ഥലമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു ഈ സ്ഥാപനം തന്നെയായിരുന്നു.

VI.

ബൈനിഫാസി മെത്രാൻ.

പിൻഹ്റിഡ്, പി. വില്ലിബ്രോഡിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ ആയിരുന്നിടത്തോളം കാലം തന്റെ നടപടികളെപ്പറ്റിയും മിഷ്യൻജോലിയുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയും തിരുസിംഹാസനത്തെ തെര്യപ്പെടുത്തേണ്ട പ്രത്യേക ആവശ്യം ഒന്നും തന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്വതന്ത്രനായി പ്രവൃത്തിയാരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതു തന്റെ കടമയാണെന്ന് ഇട്ടേഹം കരുതി ഇതിലേയ്ക്കു ശിഷ്യനായ ബൈനാനെ തന്റെ വേദപ്രചാര ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതും ഈ വിഷയത്തിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ഉപദേശാനുഗ്രഹാദികളെ അപേക്ഷിക്കുന്നതുമായ ഒരു കത്തോട്ടുകൂടി റോമായിലേക്കയച്ചു. ബൈനാൻ തന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം മാപ്പ്പ്പായെ മുഖം കാണിച്ചു വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ചു ഒരു മറുപടി തിരുവെഴുത്തോട്ടുകൂടി വേഗത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി. മാപ്പ്പ്പാ, മറുപടിയിൽ പിൻഹ്റിഡിന്റെ ശ്രമങ്ങളെ അത്യന്തം പ്രശംസിക്കയും അട്ടേഹത്തെ നേരിട്ടുകണ്ട് കാര്യാലോചനകൾ ചെയ്യുന്നതിന് തനിക്കുള്ള ആഗ്രഹത്തെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

തിരുവെഴുത്തു കിട്ടിയ ഉടനെ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ മുഖംകാണിക്കുന്നതിനായി നിത്യനഗരത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഫ്റാൻസ്, ബർഗണ്ടി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രയാണംചെയ്ത് റോമായിലെത്തുകയും അവിടെ മാപ്പ്പ്പാ ഇട്ടേഹത്തെ ഹൃദ്യമായി സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. പിൻഹ്റിഡിന്റെ പ്രേഷിതവൃത്തിയെപ്പറ്റി മാപ്പ്പ്പാ കല്പിച്ചു പലതും ചോദിച്ചു. അനന്തരം തിരുസിംഹാസനത്തിലെ അഗ്രഹാനുസരണം മാപ്പ്പ്പായോടുള്ള തന്റെ ആദരവിനേ

യും സത്യസഭയിലുള്ള തന്റെ ദൃഢവിശ്വാസത്തെയും ഒരു വാദത്തിലൂടെ വിൻഫ്രിഡ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. വിൻഫ്രിഡിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ സുപ്രധാനമായ മാപ്പാപ്പാ ഡെപ്യൂട്ടി ബൊനിഫാസി എന്ന പേരോടുകൂടി ഇദ്ദേഹത്തെ ഒരു പ്രാദേശിക മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു.

വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തെ താൻ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും പ്രത്യുത അതിനെ വെറുക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും നാം മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ. മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനയെ നിഷേധിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കാം പുണ്യവാൻ ഇത്തവണ ഈ ഉന്നതപദവിയെ സ്വീകരിച്ചത്. അഭിഷേകാനന്തരം ഒരു തിരുവെഴുത്തുവിളംബരത്തോടുകൂടി ഗ്രിഗോരിയോസ് ദ്വിതീയൻ നമ്മെത്രാനെ തുറിഞ്ജിയാ, ഹെസിയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിനായി ചുമതലപ്പെടുത്തിയയച്ചു. തന്റെ ഭാവിജീവിതത്തിൽ തനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശികളായിരിക്കുവാൻ രണ്ടു വൈദിക നിയമഗ്രന്ഥങ്ങളേക്കൂടി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ബൊനിഫാസി മെത്രാൻ റോമായിൽനിന്നും മടങ്ങിയത്. ഇങ്ങനെ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ റോമായാത്രയിൽ വിൻഫ്രിഡച്ചൻ ബൊനിഫാസി മെത്രാനായിത്തീർന്നു.

എന്നാൽ ബൊനിഫാസി എന്ന പേർ തന്റെ സന്ന്യാസ പ്രതിജ്ഞാനന്തരമാണ് സ്വീകരിച്ചതെന്നു ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമില്ലാതില്ലാ. വിൻഫ്രിഡിന്റെ പ്രഥമ റോമാസന്ദർശനത്തിലാണ് ഇദ്ദേഹം ഈ സംജ്ഞയ്ക്ക് അവകാശിയായതെന്നാണ് പേറൊരു കൂട്ടരുടെ മതം. ഇപ്രകാരം തന്നെ ബൊനിഫാസി എന്ന പദത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റിയും അഭിപ്രായ വൈപരീത്യം കാണുന്നുണ്ട്. (Bonum Fatum) ബോനും ഫാത്തും എന്ന ധാതുവിൽനിന്നോ, അഥവാ (Bonum Facere) ബോനും ഫാച്ചെരേ എന്നതിൽനിന്നോ ഈ പദം ഉൽഭൂതമായിട്ടുള്ളതു് എന്നുള്ളതാണ് വിവാദവിഷ

യം. ഒരുപക്ഷേ ഇത് (Wyn-frith) വിൻഫ്റിത്ത് എന്ന വാക്കിന്റെ ലത്തീൻ ഭാഷയിലുള്ള വല്ല രൂപഭേദവുമായിരിക്കാം.

മെത്രാഭിഷേകാനന്തരം ബൊനിഫാസി ഹെസിയായിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച കേവലം പരിതാപകരമായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസം തീരെ രക്ഷയിച്ച് ഒട്ടേറെ ജനങ്ങൾ പതിതമതാവലംബികളായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഈ ദുർഘടസ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ ക്ലേശിപ്പിച്ചു. ഈ നഷ്ടത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായിട്ടായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉദ്യമം. അതിയായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി അവരെ വീണ്ടും സത്യമതത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഇദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു പിന്നീട് ഹെസിയാ രാജ്യത്തിന്റെ നാമതലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത്. ആ നാട്ടുകാർ അജ്ഞാനികളും വിഗ്രഹാരാധനക്കാരുമായിരുന്നു. അവരോട് ബൊനിഫാസി വേദം പ്രസംഗിക്കുകയും അവർ ആരാധിച്ചുപോന്നിരുന്നത സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെയല്ലെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹെസിയായിൽ തോർ ദേവനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ഈട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ അടുത്തു ചെല്ലുകയോ തൊടുകയോ എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ ദേവന്റെ കോപമുണ്ടാകുമെന്നായിരുന്നു അജ്ഞാനികളുടെ വിശ്വാസം. ഇതറിഞ്ഞ് കാവ്യമരത്തിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതിനും തദ്വാരാ അവരെ സത്യവേദത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനുമായി മഹാ ഭയങ്കരനെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്ന തോർ ദേവന്റെ വൃക്ഷത്തെ പാടെ നശിപ്പിച്ചുകളകയും ആ തടികൊണ്ട് അവിടെത്തന്നെ വി. പത്രോസിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു ദേവാലയം പണികഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ ആരാധനാവിഷയമായിരുന്ന ഈട്ടി വെട്ടിയവനു യാതൊരു ഉപദ്രവവും നേരിടാഞ്ഞ

തിൽ കാപ്പുർ വിസ്മയഭരിതരായി. കാലക്രമേണ തോർ ശക്തിഹീനനാണെന്നും ബൊനിഫാസി മെത്രാൻ പ്രസംഗിക്കുന്ന മ്ശിഹായാണ് സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നും അവർക്കു മനസ്സിലായി. ഇതിന്റെ ഫലമായി ജനങ്ങൾ അനവധിയായി സത്യവേദം സ്വീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഈട്ടിവൃക്ഷത്തിന്റെ അധഃപതനം ഹെസിയായിലേ മ്ളേച്ഛമതത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു.

ഹെസിയായിൽനിന്ന് വീസ്സർ നദികടന്ന് അദ്ദേഹം വടക്കോട്ടു യാത്രചെയ്തു. യാത്രാമദ്ധ്യേ പി. പിത്രുസിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു ദേവാലയം പണികഴിപ്പിക്കയുണ്ടായി. കാലക്രമേണ ഈ സ്ഥലം ഒരു പട്ടണമായിത്തീർന്ന് ഇപ്പോൾ വിൻഹ്റിഡ് നഗരം എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പിന്നീടു അദ്ദേഹം തുറിഞ്ജിയായിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചുപോയി.

V.

തുറിഞ്ജിയായുടെ പുനരുത്ഥാനം.

"ശരിയായ് മമശിഷ്യനാകുവാൻ
പരിതോഷത്തൊടുമാഗ്രഹിപ്പവൻ
ത്വരിതം ധരയേ വെടുത്തുതൻ
കുരിശോടെൻ പിറകേ നടക്കണം."

എന്നാണല്ലൊ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. മ്ശിഹായുടെ സാക്ഷാൽ ശിഷ്യരാകുന്നതിനു് – അതേ സാക്ഷാത്തായ മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു് – ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവരും അവശ്യം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട സംഗതി, ലോകത്തെ വെടുത്തു താന്താങ്ങൾക്കുവാകുന്ന ദുഃഖാരിഷ്ടതകളെ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചുകൊണ്ടു് മ്ശിഹായെ പിൻതുടരുക എന്നതാണു്. എന്നാൽ ബൊനിഫാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ

ളം പറയുന്നതായിരുന്നാൽ തന്നെത്താനെ ഉപേക്ഷിക്ക
ക, അഥവാ 'ധരയെ വെറുക്കുക' എന്ന കൃത്യം ബാല്യ
ത്തിൽ തന്നെ താൻ നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നുവെന്നും, കരി
ശെടുക്കുന്നതിന് താൻ സദാ സന്നദ്ധനാണെന്നും ഇതുവ
രെയുള്ള തന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും നാം ഗ്രഹിച്ചു ക
ഴിഞ്ഞു. ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കാണല്ലൊ ക
രിശുകൾ യാതൃയാക്കുക.

തന്റെ അറിയപ്പെടുന്നതിൽപെട്ടതും മുൻപ് താൻ
വേദപ്രസംഗംചെയ്തു വളരെയാളുകളെ മാനസാന്തര
പ്പെടുത്തിയ ദേശവുമായ തുർക്കിയായിലേക്കാണല്ലൊ
ബൈനിഥാസിയുടെ ഇപ്പൊഴത്തെ പുറപ്പാട്. ഇവിടെ
തനിക്ക് നിരവധി വിഷമതകൾ നേരിട്ടു. ഒട്ടേറെ ക്രിസ്തീ
തരന്മാർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും സാ
ക്ഷാൽ ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യത്തോടുകൂടിയവർ തുലോം കു
റവായിരുന്നു. അജ്ഞാനികളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്താൽ
അവർ അജ്ഞന്മാരായിത്തീർന്നു. കത്തോലിക്കാ മതവി
രുദ്ധമായ പഠനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും വിഗ്രഹാരാധ
നക്രമങ്ങളും എല്ലാംകൂടിചേർന്ന് വഷളായ ഒരു മതാ
ചാരമാണ് അവർ അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നത്. കെൻറു ദേ
ശീയരും കത്തോലിക്കേതരന്മാരായ മെത്രാന്മാരിൽ നി
ന്ന് വൈദികസ്ഥാനത്തിലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടവരും കുപ്രസി
ദ്ധന്മാരുമായ ഒരു കൂട്ടം വൈദികർ തുർക്കിയായിൽവ
ന്നു വേദം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. ഇവർ റോമാസഭയുടെ പ
ഠനത്തിനും, വിശ്വാസത്തിനും ആചാരങ്ങൾക്കും വിപ
രീതമായി പലതും ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. ഉയിർപ്പു തി
രുനാളാഘോഷം, മാമ്മോദീസാ, മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാ
ധികാരം, വൈദികരുടെ ബ്രഹ്മചര്യനിഷ്ഠ തുടങ്ങിയ
പലേ പ്രധാന വിഷയങ്ങളേപ്പറ്റി ജനങ്ങളുടെയിട
യിൽ ഇവർ മിഥ്യാബോധം ജനിപ്പിച്ചു. ഈ അബദ്ധ
പഠനങ്ങളാൽ തന്റെ അജക്രൂട്ടത്തിനു നേരിട്ട ഹാനി
യേപ്പറ്റി അപ്പോസ്തലന്റെ ഹൃദയത്തിനു വളരെ കനിവുതോന്നി.

അവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ വിദ്യാവിഹീന

ന്മാരായ ഒരുവക മൂഢന്മാരായിരുന്നതിനാലും ബൊനി ഫാസിക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിട്ടു. ഇവരെ കായ്യം പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിക്കുക വിഷമമായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തു മതാചാരമനുസരിച്ചു ദൈവാരാധന നടത്തിയിരുന്ന സമയത്തുതന്നെ പാഷണ്ഡമതാചാരപ്രകാരം വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുന്നതിനു കരുതി കഴിക്കുന്നതിനും ഇവർ സദാ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ബൊനിഫാസിയെപ്പോലെ ഇത്ര ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന ഒരു പുണ്യാത്മാവിന് വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ ഈ കാര്യ്യ എത്ര മമ്മഭേദകമായിരിക്കും എന്നൂഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ക്രമേണ കരുപെന്നവണ്ണം ഈ അവസരത്തിൽ വേറൊരു വിപത്തും വന്നുകൂടി. തന്റെ അയൽ രൂപതയെ ഭരിച്ചിരുന്ന അധികാരഭ്രമിയായ ഒരു മെത്രാൻ ബൊനിഫാസിയുടെ അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട പല പ്രദേശങ്ങൾ അയാളുടെതാണെന്നു ശഠിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധനെ വല്ലാതെ അസഹ്യപ്പെടുത്തി. പുണ്യവാന്റെ അധികാരം ഒരു വെറും കയ്യേറ്റമാണെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ജല്പനം പരോക്ഷമായിട്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പാഷണ്ഡികളുടെ ശക്തിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈ മെത്രാൻ ഒരു സഹായമായിത്തീർന്നു. താൻ ആരംഭിച്ചിരുന്നജോലിതന്നെ വളരെവിഷമതരമായിരുന്നു. അഹംഭാവികളും യുദ്ധപ്രിയന്മാരുമായ ജർമ്മനിയിലെ മുട്ടാളന്മാരെ മ്ശീഹായോടു ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നതു് അത്ര എളുപ്പമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല; മാത്രമല്ല സ്വജീവൻ തന്നെയും അപകടത്തിലായിരുന്നു. അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന തസ്കരസംഘക്കാർ ഇട്ടേഹത്തിന്റെ അനുയായികളുടെ വസ്തുക്കളെല്ലാം മോഷ്ടിച്ചുകളഞ്ഞു. തന്നിമിത്തം അവർ കഠിനമായ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ഇങ്ങനെ നാനാതരത്തിലുള്ള തന്റെ വിഷമതകൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. എന്നാൽ ബൊനിഫാസി ഒന്നുകൊണ്ടും അധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. നരവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാപപരിഹാരാർത്ഥം ഭാരമേറിയ കുരിശും ചുമന്നുകൊണ്ട് ഗാഗുൽത്തായുടെ ഉയ

രങ്ങളിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്ത ദിവ്യമാതൃകയെ കൺമുമ്പാകെവെച്ചുകൊണ്ട് അതേ— "എന്റെ നുകം ഇമ്പമുള്ളതും ചുമട് ഭാരം കുറഞ്ഞതുമാകുന്നു" എന്നരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ട് ദുഃഖിതരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുന്ന മ്ശീഹാ കർത്താവിൽ സകല ആശ്രയവും വെച്ചുകൊണ്ട്— തന്റെ കുരിശുകളെ സസന്തോഷം ഇദ്ദേഹം അലിംഗനംചെയ്തു. "കുരിശെടുത്തുകൊണ്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ" എന്നരുളിച്ചെയ്ത കർത്താവിനെ സോത്സാഹം ഇദ്ദേഹം പിൻതുടർന്നു. "കുരിശിലാണ് രക്ഷ, കുരിശിലാണ് ആയുസ്സ്, കുരിശിലത്രേ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുള്ള അഭയം. കുരിശിൽ തന്നെ സ്വർഗ്ഗീയ മാധുര്യത്തിന്റെ തികവ്" എന്ന് പുണ്യാത്മാവായ ബൊനിഫാസി പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ഭുതപൂർവ്വമായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി തുറിഞ്ചിയായിലെ തന്റെ ശത്രുക്കളോട് എതിർത്തു. നിരന്തര പരിശ്രമം കൊണ്ടും, വൈദികാധികാരപ്രാഭവംകൊണ്ടും, കായ്ശേഷികൊണ്ടും, സർവ്വോപരി പ്രാർത്ഥനവഴിയായും കാലാന്തരത്തിൽ തന്റെ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇദ്ദേഹം ഒരുമാതിരി ജയിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിൽ രാജാവായ ചാൾസ്സ് മാർട്ടിന്റേയും വിശിഷ്യ മാപ്പാപ്പായുടെയും ദൃഷ്ടി പുണ്യവാന്റെ പ്രേഷിതരംഗത്തിൽ പതിയുകയും അവരിൽനിന്ന് വേണ്ട സഹായം ഇദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിക്കയും ചെയ്തു. ക്രൂടാതെ സന്ന്യാസികൾ മുതലായവർ സാക്ഷാത്തായ കത്തോലിക്കൈതന്യത്തോടുകൂട ഈ പ്രേഷിതപ്രവീരനെ വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പൊതുജനം പള്ളിസാമാനങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ള ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ, ഉടുപ്പുകൾ തുടങ്ങി പലതും അയച്ചുകൊടുത്തു. വിദ്വാന്മാരായ തന്റെ തോഴന്മാരിൽനിന്നും ലഭിച്ചിരുന്ന സാന്ത്വനലിഖിതങ്ങളും പ്രോത്സാഹനക്കുറിപ്പുകളും ഒട്ടും കുറവല്ലായിരുന്നു. ഇതിനും പുറമേ വിശാലമനസ്ക്കന്മാരായ ഒട്ടേറെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പുണ്യവാനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി യൂറോപ്പിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ജർമ്മനിയിൽ വ

ന്നുക്കൂടി. ഇക്കൂട്ടരിൽ ഭക്തരായ ലൂള്ളസ്, ഡൻകർഡ്, വിഗബാർട്ട് സോളാ, വീരണ, വൂണിബോൾഡ്, എന്നീ പുരുഷകേസരികളുടേയും ലീയോബാ, ക്രുണിട്രൂഡ്, വല ബർഗാ, തെക്ലാ എന്നീ വനിതാരത്നങ്ങളുടെയും പേരു കൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഇവരുടെ സഹായ ത്തോടുകൂടി വിശ്രുതൻ തുറിഞ്ചിയായിലും ജർമ്മനിയുടെ മറ്റു പലഭാഗങ്ങളിലും പ്രേഷിത വേലചെയ്തു. ഇങ്ങ നെ ക്രിസ്തുമതത്തിന് ആ ദേശങ്ങളിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിക്കയുണ്ടായി. സത്യവേദത്തിന്റെ അതിശയനീയ മായ ഈ അഭിവൃദ്ധിയുടെ കാലത്ത് ആ നാട്ടിലെ ധനി കന്മാരും പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാരുമായ അനവധി ആള കളേക്കൂടി സ്വപുത്രരായി കാണുന്നതിനുള്ള ഭാഗധേയം തിരുസഭാമാതാവിനു സിദ്ധിച്ചു. സഭയുടെ ഉത്തരോത്ത രമായ ശ്രേയസ്സിനു് ഇവരും പല ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു. ഉ ടനെ പല പള്ളികളും കപ്പേളകളും അവിടെ സ്ഥാപി തമായി. ഇപ്രകാരം തുറിഞ്ചിയായിലെ തന്റെ ശ്രമം സ്പൃഹണീയവും ആശാസ്യവും ആയ ഫലത്തെ പുറ പ്പെടുവിക്കുന്നതുകണ്ട് സന്തോഷചിത്തനായി പുണ്യവാൻ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്തു. വിശ്വാസികളുടെ പു ണ്യാഭിവൃദ്ധിക്കായി സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതി ലേക്കായിരുന്നു ബൊനിഫാസിയുടെ അടുത്ത ശ്രമം. കുറഞ്ഞൊരുകാലംകൊണ്ട് പല കൊവേന്തകളും കന്യ കാമഠങ്ങളും തുറിഞ്ചിയായിൽ സ്ഥാപിതമായി. പ്രതിബ ന്ധപൂരിതമായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ആരംഭിച്ച ജർമ്മൻസഭാ പരിപോഷണം ഇങ്ങനെ ഭാവുകമായി കലാശിക്കയും പ്രശാന്തരമണീയമായ പുണ്യവാന്റെ ഭരണനൈപുണ്യം കൊണ്ട് തുറിഞ്ചിയാ ഒരു മാതൃകാരൂപതയായിത്തീരുക യും ചെയ്തു.

VI.

ബൊനിഫാസിമെത്രാപ്പോലീത്താ.

നെ.ക-ാമാണ്ടിന്റെ ആരംഭദശയിൽ രണ്ടാമത്തെ ഗ്രീഗോരിയോസു മാപ്പ്ാപ്പാ നാട്ടുനീങ്ങുകയും ഗ്രീഗോരിയോസു തൃതീയൻ തിരുസ്ഥാടനം കയ്യേൽക്കയും ചെയ്തു. തദവസരത്തിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തോട് ബൊനിഫാസിമെത്രാനുള്ള ഭക്തി ബഹുമാനാദരങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിലേയ്ക്കും മാപ്പ്ാപ്പായുടെ നേക്കുള്ള വിശ്വസ്തതയെ പുരസ്കരിക്കുന്നതിലേക്കുമായി ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രതിനിധിയെ റോമായിലേക്കയച്ചു. മാപ്പ്ാപ്പാ പ്രതിനിധിയെ സ്വീകരിച്ചു് വേണ്ട ആശീർവ്വാദങ്ങളും നൽകി ഒരു മറുപടിക്കത്തോടുകൂടി തിരികെയയച്ചു. പക്ഷേ ഈ ലിഖിതം എങ്ങിനെയോ നഷ്ടീഭവിക്കയാൽ പുണ്യവാൻ നെ.ക-ൽ വീണ്ടും റോമിലേക്ക് ഒരു സന്ദേശലേഖനം അയക്കയുണ്ടായി. ഈ എഴുത്തിൽ പല കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ജോലികൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനാൽ ശ്രുതാഭരണം തനിക്കു കൂടെ ഭാരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നുകൂടി മാപ്പ്ാപ്പായേ ഉണർത്തിച്ചിരുന്നു. തുർക്കിയായുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞശേഷം പരിശുദ്ധ പിതാവു് ബൊനിഫാസിയുടെ നിസ്തുല്യമായ വിജയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും, മഹനീയമായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിതീഷ്ണതയെ പ്രശംസിക്കയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ തിരുവെഴുത്തിൽ പരിശുദ്ധ സംഹാസനത്തിനു് ബൊനിഫാസിയോടുള്ള ബഹുമാനത്തെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുമാറു് ഇദ്ദേഹത്തെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതോടുകൂടിത്തന്നെ "പാല്യ"മെന്ന സ്ഥാനവസ്ത്രവും മാപ്പ്ാപ്പാ അയച്ചുകൊടുത്തു. പുണ്യവാനു് ആവശ്യമെന്നു് തോന്നുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം മെത്രാന്മാരെ അഭിഷേകം

ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ഇദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ടു.

മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടതിൽ പിന്നീടുള്ള ആദ്യത്തെ ശ്രമം തന്റെ അതിരൂപതയിലെ ദേവാലയങ്ങളുടെയും സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായിട്ടായിരുന്നു. പുതുതായി പണികഴിപ്പിച്ച പള്ളികളിൽ പ്രഥമഗണനീയമായിട്ടുള്ളത് മോനെബഗ്ഗ് എന്ന സ്ഥലത്തു വിശുദ്ധ മിഖായേൽ ദൈവദൂതന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ദേവാലയമാണ്. സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നത് ഫറഡ്സാറിലെ കൊവേന്തയാണ്. കമനീയമായ ഇവിടത്തെ ആശ്രമദേവാലയത്തിന്റെ പണി ഏതാണ്ട് ഏഴു വർഷങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് പൂർത്തിയായത്.

കേവലം ഒരു ബാലനായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ പുണ്യവാനിൽ അങ്കുരിച്ചിരുന്ന പ്രേഷിതാഭിരുചി സംവത്സരം പരം വയസ്സായ ഇക്കാലത്തും വർദ്ധമാനമായിത്തന്നെയിരുന്നു. പല ദേശങ്ങളിലായി അനേക സഹസ്രം ജനങ്ങളെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം നേരത്തെതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല.

"വെളിക്കുനില്ക്കാതെ മമോക്ഷിസാദരം
വിളിച്ചുകൂട്ടത്തോട്ട നിങ്ങളോതുവിൻ"

എന്നുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കല്പനയെ ശരിവരെ നിവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് അജ്ഞാനികളുടെയിടയിൽ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കണമെന്നായിരുന്ന ഈ വാഗ്മ്യകാലത്തും പുണ്യവാനുണ്ടായിരുന്ന അത്യാശ. ദിവ്യപ്രഭാകരന്റെ കിരണസ്പർശമേൽക്കാതെ ഇനിയും അജ്ഞാനതമസ്സാൽ ആച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന സാക്സനിയുടെ മേലാണ് ഇപ്പോൾ പുണ്യവാന്റെ കണ്ണുകൾ പതിഞ്ഞത്. (Saxons) സാക്സൻകാരെ അജ്ഞാനാന്ധതയിൽ നിന്ന് വിമുക്തരാക്കണമെന്ന ഇദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

രൂപതാഭരണം ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിന് തടസ്സമായിരുന്നതി
നാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനമുപേക്ഷിക്കുന്നതിനും ത
ന്നെ മാനസ്സാന്തര ജോലിക്കായി കയ്യാളുക്കുന്നതിനും വേ
ണ്ട അനുമതികൾ വാങ്ങുന്നതിലേക്കായി നെവ്-ൽ റോ
മായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇത്തവണ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ
കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ
ജീവിത മഹാത്മ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുമായി ത
ന്റെ ഒരു ശിഷ്യസംഘവും പുണ്യവാനെ അനുഗമിച്ചി
രുന്നു. മാപ്പുപ്പാ മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും കൂട്ടരേയും സ
ദയം സ്വീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേഷിത പ്രവൃ
ത്തികളുടെ വിജയത്തിൽ അതൈകതവമായ സന്തോഷം
പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ ബൊനിഫാ
സി ഉദ്ദേശം ഒരു വർഷത്തോളം റോമായിൽ താമസിക്കേ
യുണ്ടായി. ജേലി രാജിവയ്ക്കുന്നതിനായിവന്ന മെത്രാ
പ്പോലീത്തായെ ഒരു മഹാദപ്പനാക്കിയായിട്ടാണ് മാ
പ്പുപ്പാ തിരിച്ചയച്ചത്. അതിനാൽ നാക് സൻകാക്കു
വേണ്ടിമാത്രം തന്റെ ജീവിതത്തെ വിനിയോഗിക്കണം
എന്നുള്ള പുണ്യവാന്റെ ആഗ്രഹത്തെ തൽക്കാലം നിഗ്ര
ഹിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി.

VII.

ബൊനിഫാസിയും ബവേറിയയും.

റോമായിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം ബ
വേറിയൻ സഭയെ ക്രമീകരിച്ച് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന
തിനായിട്ടാണ് ബൊനിഫാസി ശ്രമിച്ചത്. പുണ്യവാൻ
മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനു് ആറേഴു
വർഷം മുമ്പുതന്നെ അന്നത്തെ ഫ്രാങ്കോമാണ്ട് ഭക്തനും
ഇടപ്രഭുവുമായ തിയോഡോ തന്റെ രാജ്യത്തിലെ വൈ
ദികഭരണനിയന്ത്രണത്തിനു് മാപ്പുപ്പായിൽനിന്നു് വേ
ണ്ട ഒത്താശകൾ കിട്ടുന്നതിനും മറ്റുമായി റോമയിൽ

ചെന്നിരുന്നു. തദവസരത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ അഗ്രഹാരസരണം വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനും മറ്റുമായി ഗ്രിഗോരിയോസ് ദ്വിതീയൻ അട്ടേഹത്തോടുകൂടി മൂന്ന് വേദപ്രബോധകന്മാരെ ബവേറിയായിലേക്കയച്ചു. പക്ഷേ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ അവിചാരിതമായ നിഷ്കാരണത്താലും മറ്റും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതായ ചില രാഷ്ട്രീയ കലഹങ്ങൾ നിമിത്തവും ഇവരുടെ ശ്രമം അസ്ഥാനത്തിലാകുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജൊനിഫാസി ബവേറിയായിൽ കൂടി ഒന്നു രണ്ടു യാത്രകൾ കഴിക്കയുണ്ടായി. സത്യവേദതത്വം മുഷ്കരിച്ച ഇട്ടേഹം തട്ടേശീയരായ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടേയും, മഹാമനസ്കന്മാരായ പൌരന്മാരുടേയും, സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി ഏകദേശം കാൽ ശതാബ്ദത്തിനുമുമ്പ് തിയോഡായും കൂട്ടരും തുടങ്ങിയ ജോലി പൂർത്തികരിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ച് മാപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണത്തോടുകൂടി പ്രവൃത്തിയാരംഭിച്ചു. ആദ്യമായി തന്നെ പുരോഹിതന്മാരുടെയിടയിലാണ് പരിഷ്കരണം ആരംഭിച്ചത്. വൈദികർ പട്ടം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു സാക്ഷാൽ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽനിന്നു തന്നെയോ എന്നും മറ്റും ഇട്ടേഹം ശരിയായി അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു. ദുശ്ശാഠ്യക്കാരായ പട്ടക്കാരെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കയും അജ്ഞതപംകൊണ്ട് തെറ്റിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നവരും എന്നാൽ അധികാരത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിന് പൂർണ്ണസമ്മതമുണ്ടായിരുന്നവരും ആയ ആചാര്യന്മാരെ യഥാസ്ഥാനത്തേക്ക് സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. ഓരോ രൂപതകൾക്കും ശരിയായ അതിർത്തി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലും വേണ്ട ശ്രദ്ധ പതിച്ചു. ഒഴിവായി കിടന്നിരുന്ന രൂപതകളിൽ യോഗ്യന്മാരായ മെത്രാന്മാരെ നിയമിച്ച് ശരിയായ ഭരണം നടത്തുന്നതിന് വളരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഇക്രൂട്ടത്തിൽ വിറ്റ്ബർട്ടിന്റെ മരണത്താൽ ട്രെവ മുതൽ ഒഴിവായി കിടന്നിരുന്ന "സാൽബഗ്രി"ലെ, മെത്രാനായി ജോൺ ആബ

ട്ടും വി. കൊർബിനിയന്റെ നിയ്യോഗത്താൽ വളരെ കാലത്തേക്ക് നാഥനില്ലാതെ കിടന്ന ഫ്ലോറിസിംഗിലെ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷനായി എറംബോർട്ടും, റാട്ടിസ് ബോണിലെ മെത്രാനായി ഗാവുബാർഡും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് പുണ്യവാൻ "ബുറാബർഗ്" എന്ന പുതിയ രൂപത സ്ഥാപിച്ച് വീത്തായെ (Witha) അവിടത്തെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തത്. എന്നാൽ ഈ മിസ്സം വളരെ കാലത്തേക്ക് നിലനിന്നില്ല. രണ്ടു മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണാനന്തരം ഇത് ഓഗസ്ബർഗ്ഗ് രൂപതയോട് ചേർക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. കാലവിളംബമെന്നിയെ "എയിച്ചിസ്റ്റാത്ത്" എന്നും "എർഫർട്ട്" എന്നും രണ്ടു രൂപതകൾ കൂടി ഇദ്ദേഹം പുതുതായി സ്ഥാപിച്ചു.

ഇങ്ങനെ പലേ രൂപതകൾ സ്ഥാപിച്ചും അനേക മെത്രാന്മാരെ അഭിഷേകം ചെയ്തും ഓരോ മെത്രാന്മാർക്കുള്ള രൂപതകളുടെ അതിർത്തി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തു. ബവേറിയായിലെ വൈദികഭരണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സകല കുഴപ്പങ്ങളും പുണ്യവാൻ സൗമ്യമായ വിധത്തിൽ തീർത്തു.

പുണ്യവാന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ കണ്ട് സന്തോഷിക്കയും ഇദ്ദേഹത്തിന് പല സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഗ്രിഗോറിയോസ് മാപ്പാപ്പായും നാടുവാഴിയായ ചാർളസ് മാർട്ടലും ഈ അവസരത്തിൽ പരലോകപ്രാപ്തരായി. അനന്തരം സക്കറിയാസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുസഭാഭരണം കയ്യേറ്റു. ചാർളസ് മാർട്ടലിന്റെ പുത്രന്മാരായ "പെപ്പിനും, കാർളമാനും" യഥാക്രമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻവാഴികളായി. കാർളമാൻ രാജ്യഭാരം ഏറ്റയുടനെ രാജ്യത്തിൽ പലേ നവീന പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചു. രാജ്യത്തിലെ വൈദിക ഭരണപരിഷ്കരണാർത്ഥം ഒരു സൂനഹദോസ് കൂടുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ബൊനിഫാസിയുമായി ആലോചനകൾ നടത്തി. തന്റെ അ

ധികാരത്തിൽപ്പെട്ട സഭാവിഭാഗത്തെ ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ബൊനിഫാസി പുതിയ മാപ്പാപ്പായിക്ക് ബവേറിയായിലെ തല്ക്കാലസ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയും താൻ അവിടെ വരുത്തീട്ടുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും വിവരിക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശം എഴുതി. അതിൽ സൂനഹദോസ് കൂടണമെന്നുള്ള കാർളമാന്റെ ഇംഗിതത്തെയും ചേർത്തിരുന്നു. പുണ്യവാന്റെ അഗ്രഹാനുസരണം സൂനഹദോസ് കൂടുന്നതിനും തന്റെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ട രൂപതകളിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികൾ ചെയ്യുന്നതിനും അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് റൊമ—ൽ മാപ്പാപ്പാ ബൊനിഫാസിക്ക് ഒരു മറുപടിയയച്ചു. തൽഫലമായി റൊമ—ൽ കാർളമാന്റെ അധികാരത്തിലും ബൊനിഫാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിലും രാഷ്ട്രിയവും മതസംബന്ധവുമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിമർശിക്കുന്ന ഒരു സൂനഹദോസ് കൂടുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ പുണ്യവാനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന സകല മെത്രാന്മാരും ഹാജരുണ്ടായിരുന്നതുകൂടാതെ വേറേയും പല വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു ഇതു ജർമ്മനിയിൽ കൂടിയിട്ടുള്ള പ്രഥമ സൂനഹദോസാണെന്നും സ്മരണീയങ്ങളായ പല നിയമങ്ങളും ഇതുമൂലം നടപ്പായിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ളതു സുവ്യക്തമാണ്. വൈദികർ അവരവരുടെ മെത്രാന്മാക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നും ഭരണവിഷയത്തിൽ അവക്ക് സഹായമായിരിക്കണമെന്നും യോഗം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തെ വൈദികരുടെ അനഭിലഷണീയമായ നടപടികളെ നിറുത്തൽ ചെയ്യുന്നതിനും ഈ സഭ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്തു. നായാട്ടിലൊ, യുദ്ധത്തിലൊ ഇതുപോലെ വൈദികക്ക് അനാശാസ്യമായിട്ടുള്ള യാതൊന്നിലും ഇടപെടുന്നതിന് അവരെ അനുവദിച്ചില്ല സന്ന്യാസികളും ഇടവകപ്പട്ടക്കാരും ബ്രഹ്മചാരിത്വം ശരിയായി അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നതിനുവേണ്ട കർശനമായ നിശ്ചയങ്ങളും ഈ യോഗത്തിൽ പാസാക്കിയിരുന്നു.

 14207

അടുത്ത ചാർച്ചക്കാർ തമ്മിൽ നടത്തിയിരുന്ന വിവാഹ സമ്പ്രദായത്തേയും സൗഹാർദ്ദോസ് നിരോധിച്ചിരുന്നു. പ്രാമാണ്യത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഈദൃശ നിശ്ചയങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി തദ്ദേശവാസികളായ വൈദികരുടെയും ഗൽമായക്കാരുടെയും ഇടയിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ സജീവമായ ഒരുണർവുണ്ടായി. ഇതിനെ തുടർന്നു തന്നെ ബൊനിഫാസിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പല സൗഹാർദ്ദോസുകൾ കൂടുകയുണ്ടായി. ഇവയിൽ രണ്ടാമാണ്ട് "ഹെയിനാൽട്ടിൽ" വച്ചും രണ്ടാമാണ്ട് "സൊയിസോൺസിൽ" വച്ചും നടത്തിയ സംഘങ്ങൾ പ്രാധാന്യാർഹങ്ങളാണ്. ഈ സൗഹാർദ്ദോസുകളെല്ലാം തന്നെ ജർമ്മൻകാരുടെ ശാശ്വതമായ വിശ്വാസസ്ഥിരതയ്ക്കും പുണ്യാഭിവൃദ്ധിക്കും സഹായമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

VIII.

ജർമ്മനിയുടെ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷൻ.

"യൂട്രക്റ്റി"ലെ മെത്രാനായിരുന്ന വി. വില്ലിബ്രോഡു രണ്ടാമാണ്ടിടയ്ക്ക് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. തദവസരത്തിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു് ആ മിസ്സത്തിന്റെ ഭരണംകൂടി കയ്യേൽക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. അപ്പോഴാണു് കൊളോനിലെ മെത്രാനായിരുന്ന 'റാജൻഹ്റൈഡ്' നിര്യാതനായതു്. മാപ്പാപ്പായുടെ അഭിലാഷാനുസരണം പുണ്യവാൻ അനാഥയായിരുന്ന പ്രസ്തുത രൂപതയെക്കൂടി തന്റെ അതിരൂപതയോടു ചേർക്കുന്നതിനു് ഉദ്യുക്തനായി. പക്ഷേ അവിടത്തെ വൈദിക ജനതയ്ക്ക് അതത്ര രസിച്ചില്ല. അവർ പുണ്യവാന്റെ ഉദ്യമത്തെ പ്രതിരോധിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കുബുദ്ധിയായിരുന്ന മെയിൻസിലെ മെത്രാൻ തന്റെ പിതൃഘാതക

നെ വധിക്കയും തൻമൂലം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തേക്ക് മെയിൻസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ജർമ്മനിയിലെ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷനും എന്ന നിലയിൽ ബൊനിഫാസി ആരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ അഭിനവ അതിരൂപതയിൽ പുണ്യവാനാൽത്തന്നെ സ്ഥാപിതമായിരുന്ന രൂപതകൾക്കും പുറമെ യൂട്രക്റ്റ് തുടങ്ങി അനേക അയൽരൂപതകൾക്കൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇട്ടേഹം ഒരു വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ– അല്ല ഒരു വമ്പിച്ച രൂപതാസമൂഹത്തിന്റെ– മേലദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നു. കാലക്രമേണ തന്റെ വിരോധികളേയും തന്നോടെതിർത്ത വൈദികരേയും നയബുദ്ധിയായ പുണ്യവാൻ വശത്താക്കുകയും അവരെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനവുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ജർമ്മനിയുടെ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി ഇടപെടാതെ ഭരണം അത്ര ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ അജ്ഞാനികളെ സത്യവേദത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനും അവരെ മാപ്പായുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നതിനുമായി ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ, പുണ്യവാൻ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഫ്റാൻസിലെ ഒന്നാമത്തെ "കാർളൊവിൻജിയൻ" രാജാവായ "പെപ്പി"നെ ബൊനിഫാസിയാണ് കിരീടധാരണം ചെയ്യിച്ചതെന്ന് ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ചരിത്രകാരന്മാർ ഈ സംഗതിയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാണ്.

തിരുസഭാനിയമങ്ങളെ വിശ്വാസികൾ ശരിചരെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും സന്ന്യാസികൾ സാക്ഷാത്തായ സന്ന്യാസ അരൂപിയോടുകൂടി ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നത്ര സഹായം ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമായിരുന്നു ബൊനിഫാസിയുടെ പിന്നത്തെ ശ്രമം. താൻ സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങളെ കൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിക്കയും ആശ്രമവാസിക

ക്ക് വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുപോന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ പുണ്യവാൻതന്നെ കൊവേന്തകളിൽപോയി താമസിക്കയും സന്ന്യാസജീവിതക്രമങ്ങൾ അവരെ പരിചയിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആശ്രമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നതിനിടവന്നിരുന്നപ്പോഴൊക്കയും സന്ന്യാസികളോടുകൂടി ജപതപോവൃത്തികൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു പുണ്യവാൻ അപാരമായ ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആശ്രമങ്ങളെ മെത്രാന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽനിന്ന് മാറ്റി പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പ്രത്യേക സംരക്ഷണയിലാക്കിത്തീർത്തു. ഈ സമ്പ്രദായം ഇറലി ഇംഗ്ലണ്ട് മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ജർമ്മനിയിൽ ഇതൊരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു.

പുണ്യവാന്റെ അധികാരം ഒരു വെറും കയ്യേറ്റമാണെന്നു പുലമ്പിക്കൊണ്ടു തന്നെ അലട്ടിയിരുന്ന അയൽ മെത്രാൻ, യൂടക്റ്റു രൂപതയുടെമേൽ വാദിച്ചിരുന്ന ന്യായവിരുദ്ധമായ അവകാശങ്ങളോട് എതിർത്തുനിന്നു, മെയിൻസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന നിലയിൽ ഈ ദ്വേഷം അവസാനമായി ചെയ്യുവാൻ പ്രവൃത്തി. അയൽ മെത്രാന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ വെറും അടിസ്ഥാനരഹിതമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും മറ്റുമുള്ള സകല വിവരങ്ങളും പുണ്യവാൻ നാട്ടുവാഴിയായ പെപ്പിനെ അറിയിച്ചു. സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയശേഷം മെത്രാന്റെ അന്യായവാദങ്ങളെ പാടെ ധ്വംസനംചെയ്യുമാറ് പെപ്പിൻ, പുണ്യവാനനുകൂലമായി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. പിന്നീട് ഒൻപതാം ശതാബ്ദത്തിൽ കൊളോൻ രൂപത ഒരതിരൂപതയായും യൂടക്റ്റു അതിന്റെ ഉപരൂപതയായും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഈ നിശ്ചയം നിലനിന്നുപോന്നു. കുഴപ്പങ്ങൾ തീർന്നശേഷം പുണ്യവാൻ ഗ്രിഗോരിയോസ് ആബട്ടിനെ യൂടക്റ്റിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി നിയമിച്ചു.

IX.

പുണ്യവാന്റെ ദേഹവിയോഗം.

തന്റെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട ശ്രുതകളുടെ ഭരണസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള സകല കാര്യങ്ങളും ഭംഗിയായി നടന്നുപോകുന്നത് കണ്ടു് തന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്തു പുണ്യവാൻ സന്തോഷചിത്തനായിത്തീർന്നു എഴുപതിൽപരം വയസ്സായ ഇക്കാലത്തും സ്വസ്ഥനായിരിക്കണം എന്നല്ല ഇദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചതു്. താൻ ഒരു യുവവൈദികനായിരുന്ന കാലത്തു് അത്യുൽക്കണ്ഠയോടെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഫ്രീസിയൻകാരുടെ മാനസാന്തരകാര്യമാണ് ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയപഥത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നതു്. മാർപ്പാപ്പായുടെ അനുവാദാശീർവ്വാദങ്ങളോടും രാജകീയ അംഗീകരണത്തോടുംകൂടി ഒരു—ൽ ശിഷ്യരായ ളുള്ളൂസ് മെത്രാനെ ശ്രുതാഭരണം ഏല്പിച്ചിട്ടു പുണ്യവാൻ തന്റെ ഒടുവിലത്തെ പ്രേഷിതപര്യടനം ആരംഭിച്ചു. ജോലി രാജിവച്ചു് പ്രേഷിതജോലിക്കായി യാത്രയായ ഈ അവസരത്തിൽ പുണ്യവാനു രെ വയസ്സു പൂർത്തിയായിരുന്നു. ഈ വാർദ്ധക്യകാലത്തും ഒരു യുവവൈദികന്റെ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി യാത്രതുടർന്നു് ഹോളൻഡു് ദേശത്തുള്ള "സ്യൂയിഡൻസി"യുടെ തീരംവരെചെന്നു അവിടെ നമ്മുടെ വന്ദ്യവയോധികൻ ഗംഭീരമായ വേദപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയും സ്പൃഹണീയമായ വിജയം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. നിരവധി അജ്ഞാനികൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ വൃദ്ധകരങ്ങളിൽനിന്നു ജ്ഞാനസ്നാനം കൈക്കൊണ്ടു.

ഈ അവസരത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിജയത്തിൽ ഏതാനും പാഷണ്ഡമതസ്ഥന്മാർക്കു് ഇദ്ദേഹത്തോടു് അസൂയ മൂർച്ഛിച്ചു ഇദ്ദേഹത്തെ കഴിയുന്നതു ഉപദ്രവിക്കണം എന്നു് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഒരിക്കൽ സത്യവേദം സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരിൽ ചിലർക്കു മുമ്പിലത്തെ ഒപ്പുശ്മാ കൊടു

ക്കുന്നതിനായി ബോൺനദീ (Borne) തീരത്തുള്ള ഡോക്കം പട്ടണത്തിൽ പുണ്യവാൻ അവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. ക്രൂശാരോപണം നൽകുന്നതിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഖഡ്ഗപാണികളായ ഒരു കൂട്ടം ക്രൂര അജ്ഞാനികൾ പുണ്യവാനെ വളഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ അവരോടെതിർക്കുന്നതിനു വട്ടം കൂട്ടി. പക്ഷേ പുണ്യവാൻ അവരെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "എന്റെ മക്കളേ! നിങ്ങൾ അവരോടെതിർക്കേണ്ടാ. ഞാൻ അത്യുൽക്കണ്ഠയോടെ പാർത്തിരുന്ന ആ സുദിനം ഇതുതന്നെയാണ്. മഹസ്സേറുന്ന വേദസാക്ഷിമകുടം ഞാൻ ചൂടട്ടെ. തിന്മയോടെതിർക്കരുതെന്നല്ലയോ വേദപുസ്തകം നമ്മോടുപദേശിക്കുന്നത്, നമുക്ക് ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടാം. അവിടുന്നു നമ്മെ രക്ഷിക്കട്ടെ." ഇതുയും പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ആ ദുഷ്ടന്മാർ പുണ്യവാന്റെമേൽ ചാടിവീണ് ആ പരിപാവന ഗാത്രത്തെ കഠോരമായി കുത്തി മുറിപ്പെടുത്തി. ഈശോ എന്ന മഹത്വനാമം ജപിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധൻ നിലംപതിച്ചു. തന്നോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്ന ഓ—ൽ പ്രദേശത്തെ അനുചരന്മാരെയും ഘാതകർ മുറിവേല്പിച്ചു.

"വിരസം ജനത്തിനിഹ നിങ്ങളെന്റെപേർ
ധരയിൽക്കഥിക്കുവതിനാലുദിച്ചിട്ടം
ചരമംവരയ്ക്കുണ്ടുമല്ലലതുയും
സരസം സഹിപ്പവനു രക്ഷകൈവരും."

എന്നാണല്ലൊ നമ്മുടെ കർത്താവീശോമ്ശിഹാ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനായി തന്റെ ശിഷ്യരെ അയച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞ തിരുവാക്യം. പി ബൊനിഫാസി മിശിഹായുടെ വേദം പ്രസംഗിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അജ്ഞാനികൾക്ക് ഇദ്ദേഹത്തോടു വിരസം ജനിച്ചതു്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇദ്ദേഹം നിഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു്. ബാല്യം മുതൽക്കേതന്നെ മുഴുവനും മിശിഹായിക്കുവേണ്ടി കയ്യാളിച്ചുകൊണ്ടു മിശിഹായിക്കുവേണ്ടിമാത്രം ജീവിച്ച ആ മിശിഹായുടെ ശിഷ്യൻഇതാ മിശിഹായിക്കുവേ

ണ്ട ത്തന്നെ തന്റെ ജീവനേയും ബലി കഴിക്കുന്നു. ഇങ്ങ നെ, പരിത്യജിക്ക എന്നരുളിച്ചെയ്ത ഗുരുനാഥനുവേ ണ്ടിയുള്ള ബൊനിഫാസിയുടെ പരിത്യാഗം അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചു. നല്ല പോരു താൻ പൊരുതു, തന്റെ ഓട്ടം നിറുത്തി ഇതാ മഹനീയമായ സ്വർഗ്ഗീയ കിരീടം ധരിക്കുന്നതിനായി ബൊനിഫാസി ആകാശ ത്തേക്കു ആരോഹണം ചെയ്യുന്നു.

മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹം സകല ഐഹിക മഹ ത്വങ്ങളേയും നിസ്സാരമാക്കിച്ചെയ്യുന്നു എന്നാണ് വി. ബൊ നിഫാസി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം ധനത്തി നു പകരം ദാരിദ്ര്യത്തേയും വിശ്രമത്തിനു പകരം അ ദ്ധ്വാനത്തേയും സന്തോഷത്തിനു പകരം സന്താപത്തേ യും ജീവനു പകരം മരണത്തേയും സ്വീകരിച്ച് ആത്മാ വുകളുടെ രക്ഷക്കായി മാത്രം പ്രയത്നിച്ചതു് മ്ശിഹാ യോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഏവംവി ധമായ ഒരു മരണം മിശിഹായിലുള്ള തന്റെ ജീവിത ത്തിനു് നിദാനമായിത്തീരും എന്നു് സർവ്വോപരി ഇദ്ദേ ഹം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇതിനാലാണ് സകല ഐഹിക സുഖങ്ങളേയും തന്റെം ജീവനെത്തന്നെയും തൃണവൽഗ ണിച്ച് ഇദ്ദേഹം വർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

'മരണംവരയ്ക്കുണയുമല്പലത്രയും
സരസംസഹിപ്പവനുരക്ഷകൈവരും"

എന്നുള്ള കർത്താവിന്റെ വാക്യമാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ അ ദ്യാപി ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതു്.

മരണാനന്തരം രക്തത്തിൽ മുഴുകിക്കിടന്നിരുന്ന പു ണ്യവാന്റെ പാവനശരീരം തദ്ദേശീയരായ ക്രിസ്ത്യാനി കൾ യൂടക്കറിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെനിന്നു് വിശുദ്ധന്റെ ശിഷ്യനായ ളള്ളസ് മെത്രാന്റെ പ്രേ രണയാൽ തിരുശരീരം മെയിൻസിലെ മെത്രാസനപ്പ ള്ളിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ പുണ്യ വാൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് തന്റെ ശരീരം ഫുൾഡ്, ആശ്രമത്തിൽ ഭൂമിദാനം ചെയ്യപ്പെടണമെന്നു ആഗ്ര

ഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ തിരുശേഷിപ്പു പ്രസ്തുത ആശ്രമത്തിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. ജർമ്മനിയുടെ അപ്പോസ്തലൻ എന്ന അപരനാമത്താൽ ഭുവനപ്രസിദ്ധനായ നമ്മുടെ പുണ്യവാന്റെ തിരുശരീരം ഇന്നും 'ഫുൾഡാ' ആശ്രമത്തിൽത്തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ആ കാലംമുതൽക്കേ പല അത്ഭുതങ്ങളും ശവകുടീരത്തിൽ നടന്നുതുടങ്ങി അവിടുത്തെ വിസ്മയാവഹങ്ങളായ സംഭവങ്ങളുടെ ശ്രുതി ലോകമൊട്ടുക്കു മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ക്ഷണത്തിൽ "ഫുൾഡാ" തിരുയാത്രക്കാരുടെ ഒരു കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു. പ്രതിവത്സരം യൂറോപ്പിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അസംഖ്യം വിശ്വാസികൾ ഈ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചുവരുന്നു. ജർമ്മൻ സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തുന്നതിലേക്കു ജർമ്മനിയിലെ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഒരു യോഗം ഇന്നും പുണ്യവാന്റെ തിരുനാൾദിവസം ഫുൾഡായിൽ വെച്ചു സമ്മേളിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണസ്മരണയെ ഒരു പ്രത്യേകദിനം നിശ്ചയിച്ച് പ്രഥമത ആഘോഷിച്ചതു തന്റെ സ്വദേശികളായ ആംഗ്ലേയർ തന്നെയാണ്. ക്രമേണ മറ്റു രാജ്യക്കാരും ഇംഗ്ലീഷ്കാരെ അനുകരിച്ചു. ഭാഗ്യസ്മരണയ്ക്കർഹനായ ഒൻപതാം പീയൂസു മാപ്പാപ്പാ 1874 ജൂൺമാസത്തിൽ ഒരു തിരുവെഴുത്തുമൂലം വിശുദ്ധ ബൊനിഫാസിയുടെ തിരുനാൾ കൊണ്ടാടുന്നതെ ലോകമെങ്ങും അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജർമ്മനിയിലെ പല നഗരക്കാരും ബൊനിഫാസിയെ അവരുടെ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ക്രൂടാതെ മദ്യവ്യാപാരികൾ, തയ്യൽക്കാർ, മരംവെട്ടുകാർ ആദിയായവർക്കും ഇദ്ദേഹം പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനാണ്.

ഒരു നല്ല വാഗ്മിയും പണ്ഡിതനുമായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇദ്ദേഹം ഒരു എഴുത്തുകാരനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ മിക്കതും എങ്ങിനെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നവയിൽ പ്രാധാന്യത്തെ അർഹി

ക്കുന്നവ കുറെ ലഘുകാവ്യങ്ങളും ലേഖനസമുച്ചയങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ഒരു ഛന്ദശാസ്ത്രവും ചില വ്യാകരണങ്ങളും മാത്രമാണ്. ഇവയെല്ലാം തുലോം അഭിനന്ദനീയങ്ങൾതന്നെയാണ്. ഒരു ഞൊടിയിടനേരംപോലും വിശ്രമിക്കാതെ മാനസാന്തരാർത്ഥം അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തിരുന്ന ഇട്ടേഹം സാഹിത്യസംബന്ധമായും ശാസ്ത്രസംബന്ധമായും ഇതിലെല്ലാം ഉപരിയായി ആദ്ധ്യാത്മികോപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതായും പലേ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്മയാവഹംതന്നെ. ജിഹ്വയും തൂലികയും ഒരുപോലെ നമ്മുടെ പുണ്യാത്മാവിനു സ്വാധീനമായിരുന്നു എന്നതു നിസ്സംശയമത്രെ. ജർമ്മൻകാരുടെ അപ്പോസ്തലനും, ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ അഭിമാനസ്തംഭവും, പ്രേഷിതക്കാദശ്രവും, വേദസാക്ഷികൾക്കുത്തംസവും ക്രിസ്തീയസഭയുടെ പ്രസിദ്ധ സിദ്ധനും ആയ വി. ബൊനിഫാസി നാവുകൊണ്ടും തൂലികകൊണ്ടും മിശിഹായ്ക്കുവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്ന സകലർക്കും മാതൃകയും മദ്ധ്യസ്ഥനുമത്രെ.

വി. ബൊനിഫാസിയിൽനിന്നും പഠിക്കേണ്ട ഒരു പാഠം.

പുണ്യാത്മാക്കളിൽ സകല സുകൃതങ്ങളും അനുകരണീയമായ വിധത്തിൽ കാണപ്പെട്ടുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഒരു സുകൃതവും തനിയെ നിൽക്കുന്നതല്ല; ഒന്നു മറ്റൊന്നിനെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനാൽ ഒരു പുണ്യംപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നിടത്തു മറ്റുള്ളവയും ആവശ്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും ദൈവപരിപാലനയുടെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവർത്തനത്താൽ ഓരോ വിശുദ്ധാത്മാക്കളിലും ഓരോ പ്രത്യേകപുണ്യം വിശേഷവിധമായി പ്രശോഭിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഈ പുണ്യത്തെ അനുകരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പ്രസ്തുത വിശുദ്ധരു

ടെ ഭക്തർക്ക് അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയസംരക്ഷണയും ദൈവ
ദാനങ്ങളും ധാരാളമായി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള എളുപ്പമായ
ഒരു മാർഗ്ഗമായി പറയപ്പെട്ടുന്നു.

വേദസാക്ഷിയും മെത്രാനുമായ വി. ബൊനിഫസി
യിൽ ഇപ്രകാരം പ്രത്യേകവിധമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്ന
സുകൃതം സ്വന്ത ആയുസ്സിനെക്കുറിച്ച് അത്രേഹത്തിനുണ്ടാ
യിരുന്ന അനാസ്ഥയായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ ലോകത്തിൽ
ആയുസ്സിനേക്കാൾ മതിക്കുന്നതൊന്നുമില്ല. ആയുസ്സിനെ
സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുവാൻ അവൻ സ
ന്നദ്ധനാകുന്നു. ജീവനാശം വരുത്തുന്നതു പാതകങ്ങളിൽ
വലിയ പാതകമായി പരിഗണിയ്ക്കപ്പെട്ടുന്നു. എന്നാൽ
ദിവ്യരക്ഷകൻ എന്തുപറയുന്നു എന്നു നോക്കുക "തന്റെ
ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ നശിപ്പിക്കും; ഈ
ലോകത്തിൽവെച്ചു സ്വന്ത ജീവനെ വെറുക്കുന്നവൻ നി
ത്യായുസ്സിലേയ്ക്കു അതിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നു." (യോഹന്നാൻ
XII. 25) ആയുസ്സിന്റെ കർത്താവായ ദൈവത്തെ ദ്രോ
ഹിക്കുന്നതിനു ഇടയാകത്തക്കവണ്ണം ആയുസ്സിനെ നാം
സ്നേഹിക്കുമെങ്കിൽ അതിനെ നിത്യമായി നശിപ്പിച്ചുകള
തന്നെ ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്മുടെ ജീവനെ നാം
സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും ദൈവത്തിനായിട്ടുമാത്രം അ
തിനെ സ്നേഹിക്കുകയും, ദൈവത്തേക്കാൾ അതിനെ സ്നേ
ഹിപ്പാൻ ഇടവരാതിക്കത്തക്കവണ്ണം സൂക്ഷിക്കുയും ചെയ്തി
ല്ലെങ്കിൽ നിത്യനാശത്തിൽ നാം ഉൾപ്പെടാതിരിക്കയി
ല്ലെന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം. ഹാ! ദൈവത്തെ ഉപേ
ക്ഷിച്ചു നിത്യനിർഭാഗ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടാലും വേണ്ടതി
ല്ല, ആയുസ്സു അപകടത്തിലാകാതിരുന്നാൽ മതിയെന്നു
കരുതി ലോകജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന എത്രയോ ആളു
കൾ ഇപ്പോൾ നരകപാതാളത്തിൽ കിടന്നു അവരുടെ
ബുദ്ധിഹീനതയെപ്പറ്റി വിലപിക്കുന്നു!

എന്നാൽ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽ എ
ത്തിയിരുന്ന പുണ്യാത്മാക്കൾ ദൈവത്തെ അല്പമെങ്കിലും
ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ജീവനെ പരിത്യജിക്കുന്നതി

നുപോലും തയ്യാറായിരുന്നെന്നു മാത്രമല്ല ദൈവസ്തുതിക്കും ആ സ്ത്രീകളുടെ രക്ഷസ്സുവേണ്ടിക്രൂടെയും തങ്ങളുടെ ആയുസ്സിനെ ബലികഴിപ്പാൻ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരായിരുന്നു. വി. ബൊനിഫാസിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഈ സന്നദ്ധത സവിശേഷം തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഹോളണ്ട്, ജർമ്മനി എന്നീപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള മൂർഖരായ അജ്ഞാനജാതിക്കാരെ മനസ്സുതിരിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് വിശുദ്ധൻ തന്റെ ജീവിതകാലം വിനിയോഗിച്ചത്. സത്യവേദ വിരോധികളായിരുന്ന ആ ഭയങ്കര ജനങ്ങൾ തരംകിട്ടുമ്പോൾ പുണ്യവാന്റെ ജീവനാശം വരുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. പ്രാണഭീതിക്രൂടാതെ നിർഭയമായി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു ഈ വിശുദ്ധ അപ്പോസ്തലനു ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇത്ര അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം ലഭിക്കാതെ ദൈവദ്രോഹികളായി നടക്കുന്നെ കാണ്മാൻ പുണ്യവാന്റെ ജ്ഞാനശ്രദ്ധാനിധി സഹിച്ചില്ല! അതിനാൽ ദൈവസ്നേഹത്തേക്കുറിച്ചു് തന്നെത്തന്നെ ബലികഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എണ്ണമില്ലാത്ത ആത്മാക്കൾ ഇതുനിമിത്തം മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടു കാണ്മാനിടയായി. ഒടുവിൽ രക്തസാക്ഷിമകുടവും പ്രാപിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. വിശുദ്ധൻ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയ ഏതാണ്ടും പുതുക്രൈസ്തവക്കു മുമ്പിലത്തെ ഒപ്പുശ്മാനൽകുന്നതിനു ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കയായിരുന്നു. വാളും കുന്തവും ധരിച്ച ഒരുകൂട്ടം അജ്ഞാന ഭടന്മാർ തൽക്ഷണം അവിടെയെത്തി. പുണ്യവാന്റെ ആശ്രിതന്മാർ അവരോടെതിർപ്പാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും വിശുദ്ധൻ ഇപ്രകാരമാണ് പറഞ്ഞത്. "മക്കളേ! സമാധാനമായിരിക്കു. ഞാൻ ദീർഘനാളായി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഭാഗ്യദിനം ഇതാ ആഗതമായിരിക്കുന്നു." ശത്രുക്കൾ ഉടനെ പാഞ്ഞടുത്തു പുണ്യവാനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരേയും ഭയങ്കരമായ വിധത്തിൽ സംഹരിക്കയാരംഭിക്കയുമായി.

എന്റെ ആത്മാവെ! ഇതാ പുണ്യവാന്റെ മാതൃകാ

പാറം. ദൈവസ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി നിന്റെ ജീവനെ പരിത്യജിപ്പാനുള്ള അവസരം നിനക്കുണ്ടായില്ലെന്നുവന്നേക്കാം; എന്നാൽ അതിലും ചെറിയ പരിത്യാഗങ്ങൾ പോലും ദൈവസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചു ചെയ്യാൻ നീ മടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എത്രയോ ലജ്ജാവഹം. ശരീരത്തിന്റെ അല്പ സുഖംപോലും പരിത്യജിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കർത്താവിന്റെ അനിഷ്ടം സമ്പാദിച്ചാലും വേണ്ടതില്ലെന്നാണ് നിന്റെ മനസ്ഥിതിയെങ്കിൽ ഹാ! അതെത്ര പരിതാപകരം. അതുകയാൽ പുണ്യവാന്റെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുക. പ്രതിദിനം പരിത്യാഗത്തിൽ അഭ്യസിക്കുക. 'കർത്താവെ! നിനക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ദിവസേന മരിക്കുന്നു' എന്നു രാജദീർഘദർശിയോടുകൂടെ പാടാൻ കഴിയാത്തവണ്ണമുള്ള ഒരു ജീവിതരീതി അഭ്യസിക്കുക.

വി. ബൊനിഫാസിയുടെ ചില

കത്തുകൾ.

തന്റെ അപ്പോസ്തലവേലകളുടെ കേളീരംഗമായിത്തീരുംനിരുന്ന ഫ്രീസ്സാ, സന്ന്യാസിയായ വിൻഫ്രിഡ് (Boniface) പ്രഥമമായി സന്ദർശിച്ചത് ൭൧൬-ൽ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം നട്ടുഷാ വിലെ ആശ്രമത്തിലാണു താമസിച്ചിരുന്നത്. മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം പൌരോഹിത്യപദത്തിലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടു. തന്റെ പ്രഥമ സന്ദർശനവേളയിൽ ഫ്രാങ്കുകാരുടെ രാജാവായിരുന്ന ചാൾസ്സ് മാർട്ടലും ഫ്രയ്യയിലെ അധിപനായിരുന്ന റാഡ്ബോഡും തമ്മിൽ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ തനിക്കു അധികമൊന്നും ചെയ്യുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല.

റാഡ്ബോഡ് വൽസ്സന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ക്രിസ്തീയ തത്വങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതിനും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും അയാളുടെ മനസ്ഥിതി പെട്ടെന്നു മാറുകയാൽ പഴയപോലെ വിഗ്രഹാരാധന നാട്ടിൽ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും ക്രിസ്തീയ മതതത്വങ്ങളെ വിധ്വംസിക്കുന്നതിനും അയാൾ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തു.

വി. പള്ളിയുടെ പടിവാതിൽക്കലോളം വന്ന ഈ രാജാവിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള വ്യതിചലനം അത്ഭുതകരമായിരുന്നു. രാജാവ് ജ്ഞാനസ്നാന സ്വീകരണത്തിനായി തൊട്ടിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അയാൾക്കു അയാളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലോ നരകത്തിലോ എന്നറിയുവാൻ കൌതുകമുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റി അയാൾ വൽസ്സനോടു ചോദിച്ചു. വൽസ്സൻ ഇപ്രകാരം

പറഞ്ഞു- "അല്ലയോ രാജാവേ, അതിനെപ്പറ്റി തെറ്റി ദ്ധരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കാതെ മരിച്ചിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരെക്കെയും നിശ്ചയമായി നശിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭാവിയിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഒക്കെയും കർത്താവിനോടുകൂടെ നിത്യഭാഗ്യം അനുഭവിക്കും." ഈ നിശ്ചയനത്തിന്റെ അനന്തരഫലം ഊഹിക്കുവാൻ പോലും ചെയ്യിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ റാഡ്ബോഡ് ഉടൻ "എന്റെ പൂർവ്വന്മാരെ വിട്ട് കൂടെ പാവപ്പെട്ടവരേയുംകൂടിയുള്ള നിത്യാനന്ദാനുഭവം എനിക്കാവശ്യമില്ല. എന്റെ നാട്ടുകാരുടെ പൂർവ്വാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതാണ് എനിക്കു സന്തോഷം" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ജലത്തിൽനിന്നു കയറി. റാഡ്ബോഡിനെ ഈ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിനു ആർക്കും സാധിച്ചില്ല.

719-ൽ വിൻഫ്രിഡ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് തിരിയെ വന്നതിന്റെ ശേഷം അജ്ഞാനികളെ മനസ്സുതിരിക്കുന്നതിനാവശ്യമുള്ള അനുമതികൾ ലഭിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി റോമിലേക്കുപോയി മാഗ്നൂപ്പായിൽനിന്നു താഴെക്കാണുന്ന അധികാരപത്രം സ്വീകരിച്ചു. പ്രസ്തുത അധികാരപത്രം എഴുതിയത് 719 മേയ് 15-ാണ്. "അഭേദ്യമായ പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തിന്റെ നാമത്തിലും അപ്പോസ്തല പ്രധാനനായ വി. പത്രോസിന്റെ വ്യതിചലനം വരാത്ത അധികാരത്താലും വി. സിംഹാസനം ഭരിക്കുന്നതിനും എല്ലാ ക്രിസ്തീയ തത്വങ്ങളെയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും നിയുക്തനായ നാം കർത്താവു ഭൂമിയിൽ അഗ്നിയിടുവാൻ എന്നുള്ള സ്മരണയാൽ പ്രേരിതനായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ഏതെല്ലാം അജ്ഞാനനാടുകളിൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം ലഭിക്കുമോ, അവിടെയൊക്കെയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു കല്പിക്കയും അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രമാശകളുടെ സംഗതിയിൽ ഐഹിക സിംഹാസന

ത്താൽ ആരാധനാ ക്രമങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് അതിൽ എന്തെങ്കിലും പോരായ്കയുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മെ അറിയിക്കുക. കത്താവിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസൻ എന്നാണ് ഗ്രിഗോരി ദ്വിതീയൻ ഇതിനു ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നതു്.

വിൻഫ്റിഡ് തൂറിഞ്ചിയായിലും (Touringia) ബവേറിയായിലും വേദം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിലാണ് റാഡ്ബോഡ് ചരമ പ്രാപുകനായി എന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്ത അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞതു്. വിൻഫ്ഡിനു റാഡ്ബോഡിന്റെ നിയ്ക്ഷണത്താൽ ഫിറിസ്ലായിൽ പ്രവേശിച്ചു് പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങി. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ മിനിസ്റ്റർ–ഇൻ–താനറിലെ (Ministor–in–Thanot) ശ്രേഷ്ഠയായിരുന്ന എഡ്ബർഗായിക്ക് ഒരു കത്തെഴുതി. അതിൽ റാഡുബോഡിന്റെ ചരമവൃത്താന്തത്തെയും അദ്ദേഹം ഫിറിസ്ലായിലേക്കു പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിനെയും പറഞ്ഞു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ക്രടാതെ വേദസാക്ഷികളുടെ നടപടിപുസ്തകം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മറുപടിക്കത്തിൽ എഡ്ബർഗാ തന്റെ സ്നേഹിതനായ വിൻഫ്റിഡിനോടു തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ഒരു ബലിപീഠത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കായി ഒരു കംബളവും അൻപതു് സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളും അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു.

വിൻഫ്റിഡ്, വി. വില്ലിബോർഡിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി ഫിറിസ്ലായിലെ അപ്പോസ്തലവൃത്തി മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കു തുടർന്നു. അക്കാലത്തു് അനേകംപേർ ക്രിസ്തുമതത്തെ ആശ്ലേഷിക്കുകയും, വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉടക്കുകയും, ക്ഷേത്രങ്ങളെ ദേവാലയങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം ജർമ്മൻകാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഹെസ്സെയിലേക്കു പോയി. യാത്രാമദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം ട്രിവേഴ്സിനു

സമീപെയുള്ള (Treverse) അഫാൽസ് (Aphalz) ആശ്രമത്തിൽ എത്തി. അവിടത്തെ ശ്രേഷ്ഠ, സാഗോബർട്ട ദ്വിതീയന്റെ പുത്രിയായിരുന്ന അഡിലെ ആയിരുന്നു. ദിവ്യപൂജാപ്പണാനന്തരം വിൻഫ്റിഡ് ആശ്രമവാസികളോടുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിച്ചതായും തദവസരത്തിൽ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠയുടെ ഉദ്ദേശം പതിനഞ്ചുവയസ്സുള്ള ഗ്രിഗോരി എന്നു പേരായ മരുമകനോട് വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ പറഞ്ഞതായും പറയപ്പെടുന്നു. വിൻഫ്റിഡ് ആ യുവാവിനോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "പ്രിയകുഞ്ഞേ, നീ വായിക്കുന്നതു് നീ ഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ നന്നായി വായിക്കുന്നു." ആ യുവാവു്, വായിക്കുന്നതു് നന്നായി മനസ്സിലാവുന്നുണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു വായന തുടർന്നു. എന്നാൽ ആ നല്ല വൈദികൻ അവനോട് വായന നിറുത്തുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "പ്രിയകുഞ്ഞേ, ഞാൻ തല്ല ചോദിക്കുന്നതു്. നീ വായിച്ചതു് നിന്റെ മാതൃഭാഷയിൽ എന്നോടു പറയുക." അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് തീരെ ദുസ്സാധമാണെന്നു കുട്ടി ഉടൻതന്നെ സമ്മതിച്ചു. "എന്നാൽ ഞാനതു വിവരിക്കണമെന്നു നിനക്കാഗ്രഹമുണ്ടോ?" എന്നു് വിൻഫ്റിഡ് ഗ്രിഗോരിയോടു ചോദിക്കയിൽ, കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു് യുവാവു് വിനയത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു. വിൻഫ്റിഡ് പിന്നെ ഗ്രിഗോരിയെക്കൊണ്ടു വ്യക്തമായി വായിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠയേയും കുട്ടിയേയും ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കയുണ്ടായി. ഈ പരിശുദ്ധ വൈദികന്റെ ആകർഷണീയമായ സംഭാഷണം കേട്ടപ്പോൾ മുതൽക്കു് ഗ്രിഗോരിക്കു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ വളരെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും തോന്നി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനാകണമെന്നു് ശക്തിയായ ഒരാഗ്രഹം ആയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു.

ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠയെ അറിയിക്കുകയിൽ വിദേശീയനും അവർക്കു യാതൊരു പരിചയമില്ലാത്തവനുമായ ഒരു വൈദികനോടുകൂടി തന്റെ മ

രുമകനെ അയക്കുന്നതിൽ അവർ വളരെ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. "നിങ്ങൾ എനിക്കു കുതിരയെ തരികയില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ അല്ലേഹത്തെ കാൽനടയായി അനുഗമിക്കും" എന്നായിരുന്നു ആ യുവാവിന്റെ പ്രത്യുത്തരം.

ഒടുവിൽ ആ ശ്രേഷ്ഠ, ഗ്രിഗോരിക്കു വിൻഫ്രിഡിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിന് അനുമതി നൽകി. ഗ്രിഗോ പിന്നീട് വിൻഫ്രിഡിന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്നു. ഇതിൽനിന്നും വിൻഫ്രിഡിന്റെ സ്വഭാവം എത്ര ആകർഷണീയമായിരുന്നു എന്നു വെളിവാകുന്നു.

തുറിഞ്ചിയായിൽ അവർ തീരെ ദരിദ്രമായ ജീവിതം കഴിച്ചുവന്നു. ആഹാരത്തിനായി കൈവേലകൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ക്രൂരതെ അജ്ഞാനികളും അപരിഷ്കൃതരുമായ സാസ്സൻ (Saxon) കാരുടെ ആക്രമണം നിമിത്തം രാജ്യം ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ കേളീരംഗമായി തീർന്നിരുന്നതിനാൽ ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരേണ്ടിയുമിരുന്നു.

വിൻഫ്രിഡ് തന്റെ മിഷ്യന്റെ വിജയങ്ങളേയും ഏതാനും ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും സൂചിപ്പിച്ച് മാപ്പാപ്പായിക്കു ഒരു കത്തെഴുതി. മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനപ്രകാരം പിന്നീട് ഇല്ലേഹം റോമിലേക്കുപോയി. ഏകദേശം ഒരു പകൽ മുഴുവനും മാപ്പാപ്പാ അല്ലേഹത്തോടു സംസാരിച്ചു. അനന്തരം താൻ അല്ലേഹത്തെ ഒരു മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അല്ലേഹം മേലാൽ (Boniface) ബൊനിഫാസി എന്ന നാമം സ്വീകരിക്കണമെന്നും കല്പിക്കയുണ്ടായി. പിന്നീട് മാപ്പാപ്പാ ഇല്ലേഹത്തോടു ഒരു വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം എഴുതിവയ്ക്കുന്നതിനു ആജ്ഞാപിച്ചു. പ്രസ്തുത പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്. "ചെറിയ മെത്രാനായ ഞാൻ, ബൊനിഫാസി, ആജ്ഞപ്രകാരം ഇതു് എഴുതിവച്ചു. പത്രോസിന്റെ പരിശുദ്ധ ശരീരത്തിൽ

ചുച്ചു് എന്റെ സാക്ഷിയും ന്യായാധിപനും ആയ ദൈവത്തിൻമുമ്പാകെ ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. സ്വഹസ്തലിഖിതം."

ഈ ബലമേറിയ അസ്ഥിവാരത്തിന്മേലാണ് ജർമ്മനിയിലെ ത്രുപത സ്ഥാപിതമായതു്. മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഡെന്മാർക്കിലെ ഡിസംബർ ഒന്നാംതീയതി ബൊനിഫാസിക്കു് രണ്ടു കത്തുകൾ നൽകുകയുണ്ടായി. ഒന്നു് ചാൾസ്സു് മാർട്ടലിനു് ആയിരുന്നു. ഈ കത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ ബൊനിഫാസിയുടെ നാനാഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയും പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; മറ്റതു് മെത്രാന്മാർക്കും ജനങ്ങൾക്കുമായിരുന്നു. ഈ കത്തുകളുടെ അവസാനഭാഗത്തു മാപ്പാപ്പാ ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചെയ്യുന്നു "ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കയോ പ്രതിഷേധിക്കയോ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ദൈവനാമത്തിൽ അവനു ശാപം."

മാപ്പാപ്പാ തുറിഞ്ചിയായിലെ പ്രഭുക്കൾക്കും ഒരെഴുത്തു അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ അദ്ദേഹം അവരുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയെ ശ്ലാഘിക്കുകയും അവരുടെ മെത്രാനായി താൻ അയക്കുന്ന ബൊനിഫാസിയുടെ അജ്ഞാനുവർത്തികളായി ഇരിക്കുന്നതിനു് അവരെ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

കെൻറിലെ രാജാവായ ഏതൽബർട്ടും, ചാൾസ്സു് മാർട്ടലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ പെപ്പിനും ബൊനിഫാസിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലിയിൽ സഹായിച്ചിരുന്നു. ഭക്തകളായ ചില ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠകൾ അദ്ദേഹത്തിനു കുമ്പസാരപ്പായങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഇവരിൽ പ്രമുഖ എഡ്ബർഗ്ഗാ ആയിരുന്നു. ബൊനിഫാസിയുടെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ കത്തു് ഉദ്ദേശം 718-നും 719-ം ഇടയ്ക്കു എഴുതിയതാണ്. ഈ എഡ്ബർഗ്ഗായ്ക്കായിരുന്നു. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ എഡ്ബർഗ്ഗായുടെ മറുപടിക്കത്തുകൾ ഒന്നും സൂക്ഷിക്ക

പ്പെട്ടിട്ടില്ല. പേറെ അനേകം കത്തുകൾ പല സമയങ്ങളിലായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

തുർക്കിയായിൽ അപ്പോസ്തല വൃത്തിയുടെ കാലത്തു അനേകം തെരുക്കങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ എഴുതിയതാണ് അവയിൽ മിക്കതും. വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ സ്ക്രിപ്റ്റുകളിൽ എഴുതി യോബാ എന്ന വൈദികൻവഴി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് ഫൊനിഫാസി എഡ്ബഗ്ഗായോട് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

"നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യങ്ങളായ കൃപായങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആപൽഘട്ടങ്ങളിൽ എന്നെ അത്യധികം ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ആരംഭിച്ചതുപോലെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഞാൻ നിങ്ങളോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കൂടാതെ വി. പുസ്തകത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്കായി എന്റെ ഗുരുവും അപ്പോസ്തലനുമായ വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളെ സ്ക്രിപ്റ്റുകളിൽ എഴുതി എനിക്ക് അയച്ചു തരണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഗുരുവിന്റെ വചനങ്ങളെ എന്റെ നേത്രങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നതിന് ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

പിന്നീട് ഒരിക്കൽ വി. ലിഖിതത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം എഴുതി. "ഞങ്ങൾ എല്ലാവശങ്ങളിൽനിന്നും അധികം തെരുക്കപ്പെടുന്നു. പുറമേ യുദ്ധവും അകത്ത് കരച്ചിലുമാണ്. അജ്ഞാനികളെ അവരുടെ അന്ധതയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് – തിരുസഭയിലേക്ക് – ആനയിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ശക്തി ലഭിക്കുവാൻ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക."

പേറൊരിക്കൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു. "പ്രിയ സഹോദരി, വി. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ദാനത്താൽ നിങ്ങൾ എന്നെ അത്യധികം ആശ്വസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അവ എന്റെ ജ്ഞാനത്തെ വർദ്ധമാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ

കിടന്ന നട്ടം തിരിയുന്ന ഈ ജർമ്മൻകാരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവചനം ഒരു ദീപംപോലെ ഒരുവനെ നയിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൻ തീർച്ചയായും നൈരാശ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു മരിച്ചുപോവുകയുള്ളു. ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ട യാനപാത്രംപോലെ എന്റെ ബലഹീനതയാൽ ഞാൻ അത്യധികം കഷ്ടപ്പെട്ടന്നു. എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിൽ ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ."

അനേകം ദൈവവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മറ്റൊരുകത്തിലും വി. ബൊനിഫാസി അശ്രമശ്രേഷ്ഠയോടു തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് അവശ്യപ്പെടുന്നു.

വിൻചെസ്റ്ററിലെ മെത്രാനായ ദാനിയേൽ എന്ന ദേഹം അജ്ഞാനികളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ട വിധത്തെപ്പറ്റി ബൊനിഫാസിക്കു എഴുതിയ കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. "അവരുടെ കള്ളദേവന്മാരുടെ പുരാതനത്വത്തേയും ആരംഭത്തേയും ബന്ധിച്ച് നേരെ തർക്കിക്കരുത്. ആദ്യമായി അവരോടു ഭൂമി ഒരു പ്രത്യേക അവസരത്തിൽ ഉൽഭ്രതമായോ അഥവാ നിത്യം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ചോദിക്കണം. അതിനു ആരംഭം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ആർ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു. തീർച്ചയായും സൃഷ്ടിയുടെ കാലത്തിനു മുമ്പ് അവരുടെ ദേവന്മാർ അധിവസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ദുസ്സാധമായിരിക്കും. പിന്നീട് അവർ അവരുടെ ദേവന്മാരെ ഭൌതിക സൌഭാഗ്യത്തിന്മേലുള്ള ആശമൂലം സേവിക്കുന്നുവോ, അഥവാ നിത്യാനന്ദാനുഭ്രതിക്കുവേണ്ടി സേവിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിക്കണം. ഭൌതിക സൌഭാഗ്യത്തിനു വേണ്ടി എങ്കിൽ അജ്ഞാനികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കാൾ എന്തു ഭാഗ്യമാണ് കൂടുതൽ അനുഭവിക്കുന്നതെന്ന് അവർ തന്നെ പറയട്ടെ. അവക്കുവേണ്ടി യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ ശക്തരല്ലാത്ത ദേവകൾക്ക് ബലിസമർപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളത്? ദേവ

ന്മാക്ക് എന്തെങ്കിലും ആവശ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഹോമസ്സ് ധനങ്ങളെക്കാൾ വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് കൊടുക്കുന്നില്ല? അവക്ക് യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ ഇത്ര ഏറെ ബലികൾ എന്തിനു കഴിക്കുന്നു? ഈ വാദമുഖങ്ങൾ എല്ലാം നിങ്ങൾ അവക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണം. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം അവക്കു നീരസം വരാത്തവിധത്തിൽ സൌമ്യതയോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതിന് പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. ചിലപ്പോൾ ക്രിസ്തീയ തത്വങ്ങളെ അജ്ഞാനികളുടെ കെട്ടുകഥകളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തി അവർ കാര്യകാരണവിവേചനം കൂടാതെ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ അബദ്ധത്തെ അവരെ മനസ്സിലാക്കണം. ക്രിസ്തീയലോകത്തിന്റെ ശക്തിയും അവരുടെ ബലഹീനതയും അവക്കു വെളിപ്പെടുത്തണം."

ഈ 'സോക്രട്ടിക്' രീതിയാണ് ആളുകൾക്ക് രുചിച്ചത്. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞ് ബൊനിഫാസി തന്റെ ശ്ലൈഹിക വേലയിൽ ഏതോ ഒരു പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടപ്പോൾ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിനായി ബിഷപ്പ് ദാനിയേലിനു താഴെക്കാണുന്ന കത്തെഴുതി. "നിയമനംസ്വതരല്ലാത്ത (false) പല മെത്രാന്മാർ കോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കളകൾ വിതച്ചു; അനവധി തെറ്റുകൾ അവർ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ മാംസം നിശ്ശേഷം വർജ്ജിക്കുന്നു; മറ്റു ചിലർ പാലും തേനും മാത്രമെ ഭക്ഷിക്കുയുള്ളു. ചിലർ കൊലപാതകക്കാരെയും മറ്റു പാപികളേയും പൌരോഹിത്യ പദത്തിലേക്ക് ഉയർത്താമെന്നു നിർവ്വിശങ്കം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ വേലകളിൽ സഹായം ആർത്ഥിക്കുന്നതിനായി ഫ്രാങ്കുകാരുടെ അരമനയിലേക്കുപോകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ ഈ കള്ളയിടയന്മാരോടുകൂടി സഹവസിക്കുന്നതിന് അവശ്യം നിർബന്ധപ്പെടുന്നു. അവരുടെ സമാജങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ പോവുകയോ അവരുടെ സംരംഭങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ ഭാഗഭാക്കുകളാകുകയോ

ചെയ്യുന്നില്ല. ഇവരുടെ നേരെ ഞാൻ എന്തു നയം സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം? ഫ്രാങ്കുകാരുടെ രാജാവിന്റെ സഹായവും പിൻബലവും ഇല്ലാത്തപക്ഷം സന്ന്യാസികളേയും വൈദികരേയും മെത്രാന്മാരേയും പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും അജ്ഞാനികളുടെ അന്ധവിശ്വാസത്തിന് അന്തരം വരുത്തുന്നതിനും എനിക്കു സാധിക്കയില്ല. ഞാൻ ഫ്രാങ്കുകാരുടെ രാജാവിനെ സന്ദർശിക്കാത്തപക്ഷം ഈ മിഷ്യനു കൂടുതൽ തൊരുക്കുങ്ങളുണ്ടായേക്കാം. ഞങ്ങൾ ഈ തരുണത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട നയം എന്താണെന്ന് അവിടുന്നു ദയവായി അറിയിക്കണം. കൂടാതെ എന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന ബെർട്ട്വിബേർട്ട് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ പുസ്തകം അയച്ചു തരണം. അതിൽ പ്രവാചകന്മാർ ആറു പേരുടേയും പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഈ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് ഇതിൽ കൂടുതലായി എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതായി ഒന്നുമില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അവിടേക്ക് പുരോഹിതന്മാർ വഴിയായി ഒരു കുമ്പാനക്കുപ്പായവും ഒരു തൂവാലയും അയക്കുന്നു."

തന്റെ സ്നേഹിതനായ മെത്രാന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടീഭവിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വാസവചസ്സുകളാൽ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കത്തു സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതിനു മറുപടിയായി ബിഷപ്പു ദാനിയേൽ അയച്ച കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "തിരുസ്സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഒക്കെയും അനാശാസ്യന്മാരായ ആ തലവന്മാരുടെ സാമുദായിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. നിങ്ങൾ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി എന്നെക്കാളധികാരവും ഔന്നത്യവും ഉള്ള ഒരാളിനോടും (പോപ്പ്) ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിനാൽ ഞാൻ വിശേഷിച്ചൊന്നും ഇതെഴുതുന്നു."

ഹെഫ്-ൽ ബൊനിഫാസി കാൻറർബറിയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന നൊത്തേലിന് ഇപ്രകാരം എ

ഴതി: "ജർമ്മൻകാരുടെ പലേ ആക്രമണങ്ങളാൽ ച്ഞ്ചലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിന് ഉറപ്പും ധൈര്യവും, ലഭിക്കുന്നതിനും, നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ബിബാൽഡിനോട് സാഹോദര്യബന്ധത്താൽ എപ്രകാരം യോജിച്ചിരുന്നുവോ അപ്രകാരം നിങ്ങളോടും ജോജിച്ചിരിക്കേണ്ടതിനായി നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എന്നേയും അനുസ്മരിക്കണമെന്നു ഞാൻ യാചിക്കുന്നു. ക്രൂരതെ അഗസ്റ്റിൻ മെത്രാനോടുള്ള ചില ചോദ്യങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധാനങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും, പിന്നീട് വി. ഗ്രിഗോരിയോസു പാപ്പായിക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടതുമായ ആ കത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എനിക്കയച്ചുതരണം. അത് വി. ഗ്രിഗോരിയിൽനിന്നു തന്നെയാണോ എന്ന് പ്രത്യേകം പരിശോധിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ റോമിലെ പുരാതന രേഖാസൂക്ഷിപ്പുകാർ അതിനെ വി. ഗ്രിഗോരിയുടെ മറ്റു കത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അന്വേഷിച്ചതിൽ കണ്ടില്ല എന്നു പറയുന്നു."

പിന്നീടുള്ളതു വിവാഹത്തേയും രക്തബന്ധത്തേയും സംബന്ധിച്ചു ചില ചോദ്യങ്ങളാണ്. യോബാ എന്ന വൈദികനാണ് ഈ കത്തു വഹിക്കുന്നതിനു നിയോഗിതനായതു്.

എഡ്ബർഗ്ഗാ എഡൽബർട്ടു രാജാവിന്റെ സംബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. എഡൽബർട്ടിനു് ബൊനിഫാസി രണ്ടു കത്തുകൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. യോബാ പിന്നീട് ആട്ടർ ചെസ്റ്ററിലെ മെത്രാനായി. വെസക്സിലെ രാജാവായിരുന്ന സീബാൽഡ്, യോബായെ, വിൻചെസ്റ്ററിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ഡാനിയേലിന്റെ അനന്തരഗാമിയായി അഭിഷേചിക്കുന്നതിനു ശുപാർശ ചെയ്തുകൊണ്ട് ബൊനിഫാസിക്കു് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു. "പൂജാസമയത്തു് മറ്റുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ നാമങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവിടത്തെ നാമവും സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു് ഞാനേർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ മരിക്കുന്നതുവരെ

ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഞാൻ താങ്കളെ അതിജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ താങ്കളുടെ നാമം, ഞങ്ങളുടെ പിതാവും മെത്രാനുമായ എക്കോൺവാൾഡിനോടുകൂടി ചേർക്കും. എന്റെ ബലഹീനതയും, കളങ്കവും സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കാതെയല്ല ഞാൻ ഇതെല്ലാം എഴുതുന്നത്. എന്നാൽ ഞാൻ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിലും അവിടത്തെനേക്ക് താങ്കൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിലും പരിപൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുന്നു. വർത്തമാനകാലത്തും ഭാവിയിലും എന്റെ ബലഹീനതയേയും അയോഗ്യതയേയും പറഞ്ഞു സൂരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ യാചിക്കുന്നു."

രണ്ടാമത്തെ കത്തു് ഈസ്റ്റാംഗ്ലിയായിലെ എഡ്വാൾഡ് രാജാവിന്റേതായിരുന്നു. ഈ കത്തിൽ രാജാവു് ബൊനിഫാസിക്കു് ധനസഹായം മുതലായവ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും, അദ്ദേഹത്തെ വിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു് ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഏതാണ്ടിക്കാലഘട്ടത്തിലാണു് ആശ്രമശ്രേഷ്ഠയായിരുന്ന എഡ്ബർഗ്ഗാ തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കായി റോമിലേക്കു പോയതു്. കെന്റിലെ രാജാവായ എഡൽബർട്ടിനയച്ച കത്തിൽ, ഇവർ ബൊനിഫാസിയെ കണ്ട വിവരവും മറ്റും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി കുതൂഹലചിത്തനായ രാജാവു്, ബൊനിഫാസിക്കു് ആനന്ദപ്രദായകമായ ഒരു കത്തയച്ചു. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസാന്തരവേലയിലുള്ള ശ്രദ്ധാന്തിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു വെള്ളിപ്പാത്രവും, വേറെ ഏതാനും സമ്മാനങ്ങളും ബൊനിഫാസിക്കയച്ചുകൊടുത്തു.

താഴെക്കാണുന്ന കത്തു് വി. ബൊനിഫാസിയുടെ ചാർച്ചക്കാരിയായിരുന്ന ഒരു കന്യക എഴുതിയതാണു്. "രക്തബന്ധത്താൽ ബന്ധിതനും, മ്ശിഹായിൽ എനിക്കെന്നും പ്രിയനും ആയ നിതാന്തവന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ബൊനിഫാസിക്കു്:— കർത്താവിന്റെ ഭാരമില്ലാത്ത നുകം വ

ഹിക്കുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവളായ ഇവൾ മംഗളം ആശംസിക്കുന്നു. എട്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു ചരമം പ്രാപിച്ച എന്റെ പിതാവു ടിന്നായും അവിടന്നുമായി പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹബന്ധത്തെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനു ദയവുണ്ടാകണം. ക്ലാരാതെ അവിടത്തെ ചാർച്ചക്കാരിയും എന്റെ അമ്മയുമായ എബ്ബായുടെ കായ്വും അവിടന്നു സ്മരിക്കണം. സുഖഹീനതനിമിത്തം അവൾ ഇപ്പോൾ വളരെ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവരുടെ ഏകപുത്രിയാണു്. അങ്ങു് എന്റെ സഹോദരനായിരിക്കുന്നതിനു് ഈയുള്ളവൾക്കു് യോഗ്യതയില്ല; എങ്കിലും എന്റെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരിൽ എനിക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ ക്ലുപ്തലായി എനിക്കു് അങ്ങയുടെ ഔദാര്യത്തിലുണ്ടു്. നമ്മെ വേർതിരിക്കുന്ന ഇത്ര വിദൂരമായ സ്ഥലത്തുപോലും എന്നെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനും, എന്റെ പാവപ്പെട്ട സ്ഥിതിയെ അവിടന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുമായി, അവിടത്തെ മഹിമയ്ക്കു് യോജിച്ചതല്ലെങ്കിലും, ഈ സമ്മാനം ഞാൻ അയക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു കായ്വും മാത്രമേ ചോദിക്കുന്നുള്ളു. അതു് അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ, ശത്രുവിന്റെ വിഷലിപ്തങ്ങളായ അസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ സുരക്ഷിതയാകട്ടെ എന്നാണു്. ഈ കത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള വൈകല്യങ്ങളെ ക്ഷമിക്കണം. എന്റെ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, അങ്ങയുടെ കരുണാസംപൂർണ്ണങ്ങളായ വചസ്സുകളെ ശ്രവിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഈയുള്ളവളുടെ ആഗ്രഹത്തിനു ശമനം വരുത്തുന്നതിനുമായി, അങ്ങു് ഇതിനു മറുപടി അയക്കണമെന്നു യാചിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പദ്യശകലങ്ങൾ ചന്ദശാസ്ത്രം അനുസരിച്ചു് എഴുതുന്നതിനു കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതു് രചിച്ചതു് സ്വാഭീഷ്ടസിദ്ധിക്കുവേണ്ടിയല്ല. അവിടത്തെ വാത്സല്യമുള്ള പരിരക്ഷയിൽ, ഈ വാസനയെ പരിപുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണു്. ഇതു് ഞാൻ എഡ്ബാസ്റ്റായിൽ നിന്നാണു് വശമാക്കിയതു്. അങ്ങു് ആയുരാരോഗ്യങ്ങളോടുകൂടി വസിക്കുന്നതിനു പ

രമകാരുണികൻ ഇടയാക്കട്ടെ. എനിക്കുവേണ്ടിയും പ്രാ
ത്ഥിക്കണമേ."

ഈ കത്ത് ആ കന്യകയുടെ ബന്ധുവും, ആത്മമി
ലകനുമായിരുന്ന ബൊനിഫാസിയെ അത്യന്തം സന്തോ
ഷിപ്പിച്ചു. അവൾ പിന്നീട് ബൊനിഫാസിയെ അള്ളേ
ഹത്തിന്റെ വേദപ്രചാരജോലിയിൽ വളരെ സഹായി
ച്ചിട്ടുണ്ട്.

സെ-ൽ തന്റെ മിഷ്യന്റെ നടപടികളേപ്പറ്റി മാ
പ്പാപ്പായിക്കയച്ചിരുന്ന കത്തിനു മറുപടിയായി ഗ്രിഗോരി
ത്തീയൻ "ഫ്രാങ്കുകാരുടെ രാജാവായ ചാൾസിന്റെ
സഹായത്തോടുകൂടെ താങ്കൾ ജർമ്മനിയിൽ അനേകം ആ
ളുകളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി എന്നറിയുന്നതിൽ ദൈ
വത്തിനു നാം സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു" എന്നു എഴുതുകയു
ണ്ടായി. ബവേറിയായിലെ പുതിയ മെത്രാന്മാരുടെ നി
യമനത്തെ അനുവദിച്ചശേഷം മാപ്പാപ്പാ ഡാന്യൂബിൽ
നടക്കുവാനിരുന്ന സൂനഹദോസിൽ ബൊനിഫാസിയും
സന്നിഹിതനായിരിക്കണമെന്നുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹത്തെ
അള്ളേഹത്തോടറിയിക്കുന്നു. "ഈ പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ
ക്രിസ്ത്യാനികൾ തീരെ ചുരുക്കമായിരിക്കുന്നതിനാൽ താ
ങ്കൾ എല്ലായിടത്തും പ്രസംഗിക്കുകയും, യുക്തമെന്നു തോ
ന്നുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മെത്രാന്മാരെ അഭിഷേചിക്കയും ചെ
യ്യണം. നിത്യസമ്മാനം ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ ക്രി
സ്തുമത പ്രചരണത്തിനായി അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന കഷ്ട
പ്പാടുകളെപ്പറ്റി പ്രിയ സഹോദരൻ അക്ഷമത വിചാ
രിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല."

എന്നാൽ മിഷ്യൻ വേലകളുടെ പൂർത്തീകരണത്തി
നായി, കന്യാസ്ത്രീകളുടെ സഹായം തനിക്കത്യാവശ്യ
മെന്ന് ബൊനിഫാസി കണ്ടു. അതിനായി അള്ളേഹം ക
ന്യകാമഠങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു. അനന്തരം തന്റെ സഹോ
ദരിയായ (Liogutha) ലിയോഗ്രത്തായെ ജർമ്മനിയിലേ
ക്കു ക്ഷണിച്ചു. ആംഗ്ലോസാക്സൻ ഭാഷയിൽ അവളുടെ
നാമത്തിന്റെ അർത്ഥം ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയ എന്നായി

രുന്നു. ജർമ്മനിയിൽ അവൾ (Lioba) ലിയോബാ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ അവൾ വി. ലിയോബാ എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

വി. ബൊനിഫാസി കാൻറർബറിയിലെ ആർച്ച് ബിഷോപ്പിനെഴുതിയതും അതിദീർഘവും ആയ ഒരു കത്തു ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കത്തിൽ മാപ്പാപ്പായുടെ ആജ്ഞപ്രകാരം നടത്തിയ സുനഹദോസിനെറ വിവരം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടുവിൽ താൻ കൊടുങ്കാറുകളുടെ മദ്ധ്യേ കപ്പൽ നയിക്കുന്ന അമരക്കാരനെപ്പോലെയാണെന്നും, ഗാല്ലിക്കൻ സഭയിൽ (Gallican church) സമാധാന സ്ഥാപനത്തിനായുള്ള തൻെറ യത്നങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലമായിപ്പോയെന്നും പറയുന്നു. അദ്ദേഹം തുടർന്നുപറയുന്നു. "എജമാനൻെറ ഭവനത്തിൽ കയറി കൊള്ളചെയ്യുന്ന മോഷ്ടാക്കളുടെ നേരെ കുരയ്ക്കുവാൻമാത്രം സാധിക്കുന്ന നായെപ്പോലെയാണ് ഞാൻ."

റെന്നു—ൽ, ബൊനിഫാസി യോക്കിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന എജ്ബർട്ടിനും, ഹെറിഫ്റിഡ് എന്ന വൈദികനും ഓരോ കത്തുകൾ അയക്കുകയുണ്ടായി. മെഴ്സിയായിലെ രാജാവിനയച്ച കത്തിൽ, താൻ കശ്നമായ ഒരു രീതി സ്വീകരിച്ചത് ആ രാജ്യത്തോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തവും, രാജാവിൻെറ രക്ഷയിലുള്ള അത്യാശനിമിത്തവുമാണെന്നു അവരെ അറിയിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് ബീഡി (Bede) നെറ ചില കൃതികൾ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെടുകയും, പകരം, മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്ക് വി. ഗ്രിഗോരിയുടെ ഏതാനും കത്തുകൾ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

൭൪൰-ൻെറ ആരംഭത്തിൽ, ബൊനിഫാസി എസ്റ്റപ്പാനോസു (Stephen) ദ്വിതീയനു്, തനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെയുണ്ടായിരുന്ന വ്യതിചലനം വരാത്ത വിശ്വസ്ഥതയുടെയും, വഴക്കത്തിൻെറയും അടയാളമായി ഒരു കത്തയച്ചു. തൻെറ മിഷ്യൻജോലികളുടെ

ബഹുലതയാലും, മറ്റു പല അസൌകര്യങ്ങൾ നിമിത്തവുമാണ് ഇതിനുമുമ്പു അദ്ദേഹത്തിന് എഴുത്തയക്കാതിരുന്നതെന്ന് ബോനിഫാസി പറയുന്നു.

വാർദ്ധക്യം നിമിത്തം പ്രാദേശിക സൂനഹദോസുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ തരുണത്തിൽ മെയിൻസ് (Mayance) രൂപത, മാപ്പാപ്പായുടെ അനുവാദപ്രകാരം തന്റെ പ്രേമശിഷ്യനായിരുന്ന ലൾ എന്ന ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. തന്റെ പിന്നത്തെ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം ഫി. വില്ലിഫോർഡിന്റെ നിയ്ക്ഷണത്താൽ അനാഥയായ ഫിറീസ്സായിക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു. താൻ അവിടെനിന്ന് തിരികെപ്പോരികയില്ല എന്ന് ഒരു മുൻ അനുഭവം ഉണ്ടായതുപോലെ, അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യനെ രാജാവിന്റെ പക്കൽ ശുപാശ് ചെയ്യിക്കുന്നതിനായി ഫൂൾറെയിഡ് എന്ന അബട്ടിനെഴുതുകയുണ്ടായി. "അവരിൽ മിക്കവരും വിദേശീയരാണ്. ചില വൈദികരുമുണ്ട്. അവർ വളരെ ദേവാലയങ്ങളിൽ ഊഴിയം ചെയ്യുന്നു. മറ്റുചിലരാകട്ടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. അവരുടെയിടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളും, 'മിഷ്യ'ൻവേലയാൽ മുടികൾ വെള്ളിക്കമ്പികൾ പോലെ നരച്ച വയോവൃദ്ധന്മാരുമുണ്ട്. എന്റെ കാലശേഷം അവരെല്ലാം ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ചിതറിക്കപ്പെട്ടേക്കുമെന്നും, അജ്ഞാനസീമയിൽ അധിവസിക്കുന്നവരിൽ പലരും, അവർ ഇപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്ന, 'വിശ്വാസത്തെ' അപലപിച്ചേക്കുമെന്നും, വിചാരിച്ചു ഞാൻ അത്യന്തം ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു."

തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യനായ ലൾ എന്ന ദേഹത്തെ, വൈദികരും, സന്യാസികളും, ജനങ്ങളും സമർത്ഥനായ ഒരു തത്വശാസ്ത്രിയായും, ശുശ്രൂഷിയുള്ള ഒരു പ്രേഷിതനായും, സ്നേഹമുള്ള ഒരു എജമാനനായും സ്വീകരിക്കുമെന്ന് തനിക്കു നിശ്ചയമുള്ളതിനാൽ, ലുസൂത പള്ളികളുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായി അദ്ദേഹത്തെ തന്നെ തിരഞ്ഞെ

ടുക്കുന്നതിന്, തന്റെ സമ്പ്രശക്തികളും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് ഫ്രൽറെയിഡിനോട് ബൊനിഫാസി അപേക്ഷിക്കുന്നു. "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് കൂട്ടുതൽ ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. എന്റെ ശിഷ്യർക്കും, വൈദികർക്കും, അജ്ഞാനികളുടെ സാമീപ്യംകൊണ്ട് പലവിധ ഞെരുക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് അപ്പം ധാരാളം കാണും; എന്നാൽ വസ്ത്രം വാങ്ങുന്നതിനു പണം വേറെ വല്ലവരും കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." ബൊനിഫാസിയുടെ ആവശ്യം അനുസരിച്ച് പെപ്പിൻ രാജാവ് ചെയ്യ സഹായത്തിന് അദ്ദേഹം പ്രതിനന്ദിയായി പെപ്പിന് ഒരു കത്തയച്ചു.

ഇപ്രകാരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തിയശേഷം, താൻ നാല്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ആരംഭിച്ച ആ മ്ലേഛിക വേല തുടരുന്നതിനും, വിഗ്രഹാരാധനക്കു വിരോധമായി ധീരധീരം പോരാടി യുദ്ധക്കളത്തിൽവച്ചു മരിക്കുന്നതിനുമായി ഫ്രീസ്സായിലേക്കു പോയി.

യാത്രാസമയത്തു തന്റെ പ്രേമശിഷ്യനായിരുന്ന ലൽ എന്ന ദേഹത്തോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "പ്രിയ വത്സലാ, ദീർഘമായ യാത്രാക്ലേശം സഹിക്കുന്നതിന് എനിക്കു സാധിക്കയില്ല. പക്ഷേ ഒന്നു തീർച്ചയാണ്; എന്റെ അവസാനം അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇനി തിരികെ വരികയുമില്ല. ഫ്രീഞ്ചിയായിൽ ഞാൻ ആരംഭിച്ചതും എന്നാൽ ഇതേവരെ പൂർത്തിയായിട്ടില്ലാത്തതുമായ ദേവാലയങ്ങൾ പണികഴിപ്പിക്കണം. അപ്രകാരംതന്നെ ഫ്രൽഡായിലെ ആശ്രമവും പൂർത്തിയാക്കണം. എന്റെ ശരീരം ഈ ആശ്രമത്തിൽ വേണം സംസ്കരിക്കുവാൻ. ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും വിരമിക്കരുത്. ഞങ്ങളുടെ യാത്രക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം ഒരുക്കുന്നതിനു കല്പന കൊടുക്കുക. ഭാണ്ഡത്തിൽ എന്റെ ശരീരം പൊതിയുന്നതിനുള്ള വസ്ത്രം ഇടാൻ മറക്കരുത്."

ആശ്രമശ്രേഷ്ഠയും തന്റെ ചാർച്ചക്കാരിയുമായിരുന്ന ലിഗോബായോടും ബൊനിഫാസി യാത്ര പറഞ്ഞു.

തദവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം അവളോട് ശരീരത്തിന്റെ മൃദുത്വം വിചാരിച്ചു തപസ്സിന്റെ ഉഗ്രത കുറക്കരുതെന്നും, അവളുടെ സ്വരാജ്യത്തേക്ക് ഒരിക്കലും തിരിച്ചു പോകരുതെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനനാളിൽ ഒരുമിച്ചുയിക്കുന്നതിനായി അവളുടെ മൃതശരീരം തന്റെ കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്യണമെന്ന് ബൊനിഫാസി നിർദ്ദേശിക്കയുണ്ടായി. തന്റെ ഓമ്മക്കായി അവൾക്ക കൊടുക്കുന്നതിന് തന്റെ പക്കൽ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ, താൻ ധരിച്ചിരുന്ന 'കപ്പസ്' അഥവാ ശിരോവസ്ത്രം ഊരി അവൾക്ക കൊടുത്തു.

അദ്ദേഹം പിന്നീട് ആട്ടർചെറിലെ അപ്പോഴത്തെ മെത്രാനായിരുന്ന യോബായോടും അനേകം വൈദികരോടും, വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളോടുംകൂടി റൈയിൻ നദീതീരത്തു പ്രവേശിച്ചു, കുറെക്കാലത്തിനുള്ളിൽ അനേകായിരം ആളുകളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. അവക്ക് മുമ്പിലത്തെ ഒപ്പറൂശ്മാ കൊടുക്കുവാൻ ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ ഉദയത്തിൽ പ്രസ്തുത ക്രിയാശ സ്വീകരിക്കാനുള്ള ആളുകളല്ല അവിടെ പ്രത്യക്ഷരായത്; പ്രത്യുത ആയുധപാണികളായ അജ്ഞാനികളുടെ ഒരു വമ്പിച്ച കൂട്ടമായിരുന്നു. അവർ ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അവിടെ വസിച്ചിരുന്ന മിഷ്യനറിമാരെയെല്ലാം വധിച്ചു. മിഷ്യനറിമാരുടെ വേലക്കാർ വാളുകളുമായി അജ്ഞാനികളോട് എതിരിടുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു. ബൊനിഫാസിയാകട്ടെ, പ്രശാന്തഗംഭീരനായി വി. പുസ്തകവും ഏതാനും തിരുശേഷിപ്പുകളും കരങ്ങളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവരോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "വി. പുസ്തകം പരിപ്പിക്കുന്നത്, തിന്മക്ക പകരം നന്മചെയ്യണമെന്നല്ലയൊ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരോട് എതിർക്കുന്നതിനുദ്യമിക്കേണ്ട. ദീർഘനാളായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ദിവസം ഇതാ ഒടുവിൽ സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ദൈവത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ നിത്യരക്ഷക്കായി അവിടന്നു കല്പിച്ചുതരുന്നതിനെ കൃത

ജ്ഞതാപുരസ്സരം സ്വീകരിച്ചുകൊൾക." പിന്നീട് പൈ ദികരോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "എന്റെ വാത്സല്യ സ ഹോദരരെ, ശരീരത്തെ മാത്രം ഉപദ്രവിപ്പാൻ കഴിയു ന്നവരും, എന്നാൽ ആത്മാവിനു യാതൊരുപദ്രവവും ചെയ്യുവാൻ അശക്തരുമായവരെ നിങ്ങൾ ഒട്ടും ഭയപ്പെ ടേണ്ട. കർത്താവിനോടുകൂടി നിത്യഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നതി നുവേണ്ടി ഒരുനിമിഷത്തെനിസ്സാരവേദനയെ ധീരതയോ ടെ സഹിക്കുക." വി. ബൊനിഫാസിയുടെ അന്ത്യവചന ങ്ങളായിരുന്നു ഇതു്. ഇതുയും പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ ആ അജ്ഞാനപരിഷകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ചാടി വീണു. അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സത്യത്തിനു വേണ്ടി യാണ് താൻ മരിച്ചതെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി, വി. പുസ്തകത്തെ അദ്ദേഹം ശിരസ്സിൽവെച്ചു. ആട്ടർചെറി ലെ മെത്രാനായിരുന്ന ദയോബായും വേറെ ഉദ്ദേശം അൻ പത്തിരണ്ടു പേരും ഈ അവസരത്തിൽ വേദസാക്ഷിമ കുടം പ്രാപിച്ചു.

വി. ബൊനിഫാസിയുടെ ശരീരം ആദ്യം ആട്ടർചെ റിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ഈ വിശുദ്ധന്റെ പൂവ്വനിർദ്ദേശപ്രകാരം ഫുൾഡായിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ട കയുണ്ടായി. വേദസാക്ഷിമകുടം പ്രാപിച്ച അവസര ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന പു സ്തകം മൂന്നാം ദിവസം അജ്ഞാനികളുടെ പക്കൽനിന്നു വീണ്ടു ലഭിച്ചു.

ആദ്യഭാഗത്തിൽ (Volume) പിതാക്കന്മാരുടെ കൃ തികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെതു് വി. ബൊ നിഫാസിയുടെ കരങ്ങൾകൊണ്ടു തന്നെ എഴുതിയ സു വിശേഷ ഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരനുക്രമണികയും, വി. ജെയിം സിന്റെ ലേഖനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കുറിപ്പുകളും അ ടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

കാൻറർബറിയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരു ന്ന കുത്ത്ബർട്ട് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യമരണത്തെപ്പറ്റി

കേൽക്കയിൽ, ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും അവിടെ വെച്ച് വി. ബൊനിഫാസിയുടേയും അനുയായികളുടേയും, മരണത്തിന്റെ വാർഷികദിനം ആഘോഷിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. ലൽ എന്ന ദേഹത്തിനു അട്ടേഹം ഒരു കത്തയച്ചു. പ്രസ്തുത കത്തിൽ ബൊനിഫാസിയുടെ നാനാമുഖങ്ങളായ ഗുണങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചതിന്റെശേഷം അട്ടേഹം ബൊനിഫാസിയെ വി. അഗസ്റ്റിനോസിന്റേയും, വി. ഗ്രിഗോരിയുടെയുംകൂടെ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ മുഖ്യന്മാരിൽ ഒരാളായി ഗണിക്കുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

Printed and published, for
the Proprietor, by P K. Joseph at the
St. Joseph's Press, Mannanam. 1950.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM

Cl. No. M08 Acc. No: 14207

This book should be returned on or before the date last stamped below.

If the book is not returned on due date
a fine of 20 Ps. per day will be charged

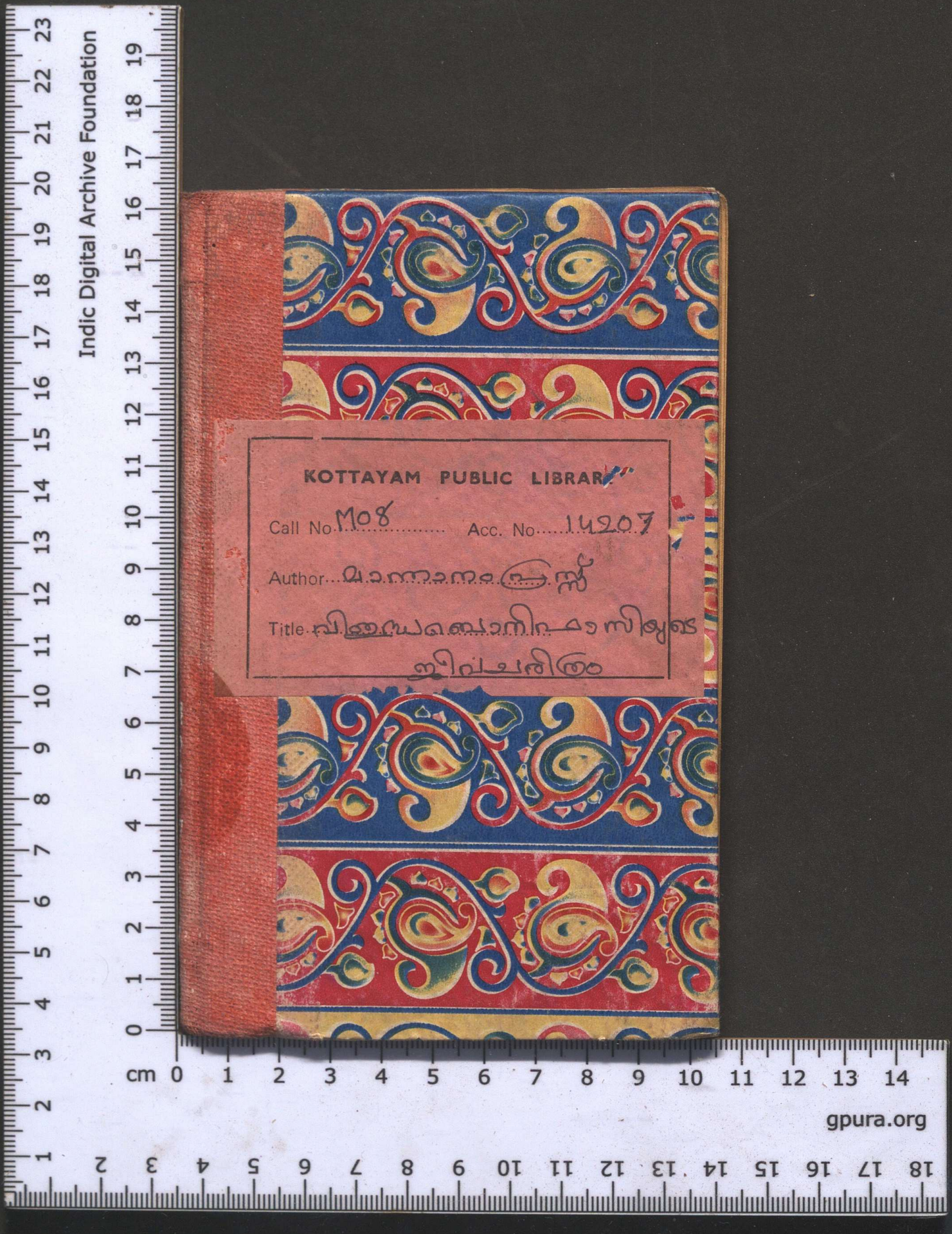
1407

മാനാനം സ്കൂൾ

വിജ്ഞാനപ്രദമായ ചെറുകഥകൾ

ജീവചരിത്രം

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org